

Hind 17 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

**DELFIINID JA
LAPSED**

SUVEMOOD

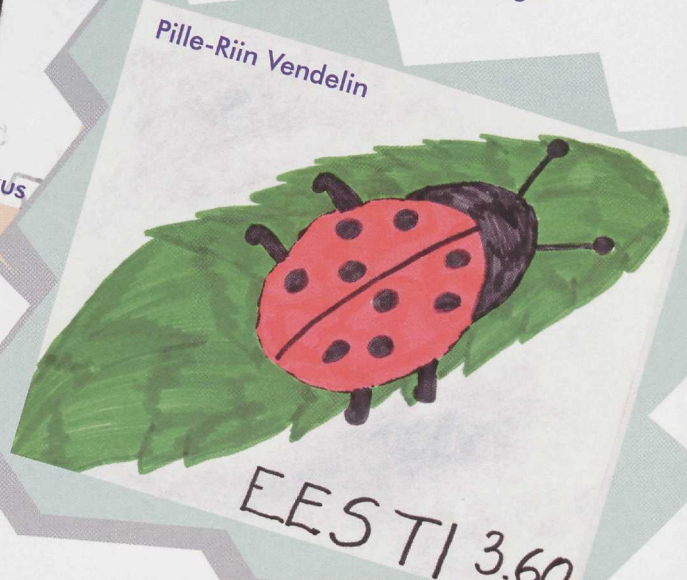
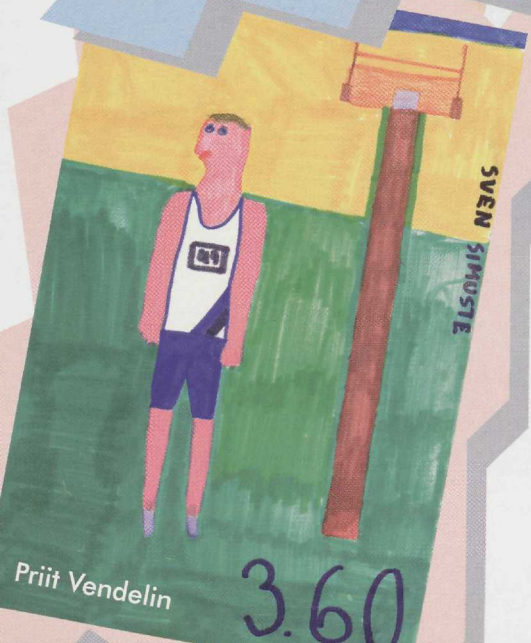
SEEBIKAS

KOOMIKS

**MIKS MUL ON
SELLINE NIMI?**

**LÄHME
TALUMUSEUMI**

**EESTI
POSTMARKE
JONISTASID
SUURE-JAANI
GÜMNAASIUMI
ÕPILASED**

Jõed

Emale sünnipäevaks

Isajõgi, lapsejõgi ja kodujõgi ka –
nemad ei saa elada emajõeta.
Emajõgi, lapsejõgi ja kodujõgi ka –
nemad ei saa elada isajõeta.
Emajõgi, isajõgi ja kodujõgi ka –
nemad ei saa elada lapsejõeta.
Lapsejõgi, isajõgi, emajõgi ka –
nemad ei saa elada kodujõeta.

Anna-Maria Lokk (9) Tartust

Eesti mark

Joonistada Eesti marki
ei saa igaihe näpp –
mõni laisk on, mõni argki,
mõni jälle kobakäpp.

Väike sõber, sinu teha,
siiski kord on Eesti mark.
Selleks – tahad või ei taha –
ole hoolas, ole tark!

Raiud sa metsa, rajad parki,
oled teadur kord – eks näis!
Peamine, et Eesti marki
kunagi ei teeks sa täis!

Leelo Tungal

**EESTI LASTEFONDI
KIRJANDIVÕISTLUSELT**
I auhind II - IV klassi õpilaste seas

Kõik soovivad olla õnnelikud

Isake TAEVAS,
emake MAA,
rõõmsad olete, minule head.
Olete tore ja armastav paar.

Isal on Kuu ja Päike
ning sinav taevasina.
Emal on muru peal lilleke väike,
sellest õiest rõõmu saan mina.

Meid kõiki kaitseb taevas ja hoiab maa. Nagu ma oma luuletuses kirjutasin, on taevas ja maa õnnelik paar. Ja nad on elanud sõpruses maailma algusest saadik. Kõik me võiksimme olla sama sõbralikud ja sama õnnelikud. Miks inimesed omavahel nii hästi läbi ei saa? Miks emad ja isad oma lapsi alati ei kaitse ega hoia? Miks lapsed peavad emast, isast ning õdedest ja vendadest lahus elama? Ma ei tea ühtegi lindu või looma, kes oma lapsed hooletusse jätaksid. Nendele on lapsed kõige tähtsamad ja nemad võiksid inimestele head nõu anda. Kahjuks ei oska nad meiega rääkida.

Minul on vedanud. Ma olen õn-

nelik laps. Mul on kaks venda ja kaks õde, väga hea isa ja hoolitsev ema. Ma võin alati kõik oma mured ja õnnetused neile ära rääkida. Siis nad lohutavad mind ja annavad head nõu. Veel on meil koerad Abe ja Ubi. Abel on praegu pojad. Ta on nendega väga hoolas. Annab neile piima ja et neil külm ei oleks, võtab nad oma kõhu alla sooja. Kass on meil ka. Nendega on lõbus mängida ja hultata. Mulle on minu pere väga tähtis.

Ma olen üheksa-aastane energiline ja rõõmsameelne tüdruk. Kõige rohkem meeldib mulle laulda, lugeda ja luuletusi kirjutada, teha kõike, mis südamest tuleb. Vahel on mul tuju luuletusi kirjutada. Siis ma panen küünla põlema ja tahan üksinda olla. On tore vaadata küünalt ja mõtelda ilusaid salme. Kui mind selleks sunnitakse, siis ei tule kohe midagi välja, ainult labane ja niru luule. Luulet tuleb teha mõttega, et ta oleks omamoodi huvitav, rõõmus ja ka nauditav.

Ükskord, kui mu isal oli sünnipäev, tegin talle kingituseks luuletuse. Olin siis kuue aastane. Minu meelest on see minu luuletustest üks ilusamaid.

Me talvine õhtu ja öö,
me seisame õues kuivalgel ööl,
siis mõte meil siuke, et lendame ööl
nii kõrgele talvises öös.

Kui mõtteid ei ole, siis magama sängi,
magame päeva ja hommikugi.
Kui ärkame üles, siis pole ööd,
talv on möödus ka talvisel ööl.

Minu isa on mulle väga kallis. Kahju ainult, et tal nii palju tööd on vaja teha. Tahaksin temaga rohkem koos olla. Ka ema on mul väga hea. Ta aitab mind alati, kui mul abi vaja läheb. Alati, kui me hommikul kooli läheme, ütleb ta: "Õnn kaasa!" Kui koju jõuan, ootab ta mind naerusui.

Paraku kõigil see nii ei ole. Tunnen ühte tüdrukut, kelle nimi on Liisa. Ta on üheteistkümne aastane ja mul on temast väga kahju, sest ta elab oma emast ja õdedest eemal. Kui ta vanemad lahku läksid, oli tal valida, kas minna ema või isa juurde.

Ta valis isa, sest vanaema soovitas nii. Nüüd on ta väga õnnetu ja nutab peaaegu igal õhtul enne magaminekut, sest nii väga igatseb ta oma ema ja õdede järele.

Mina saan õhtul oma ema käest unemusi, aga temal see nii ei ole. See teeb väga kurvaks. Kuidas saavad vanemad olla nii julmad, et lahutavad lapsed üksteisest? Miks nad ei võiks küsida, kuidas lastel parem oleks? Miks kõik peab olema nende tahtmise järgi?

Mul on veel sõber Kaia, kes peab elama oma isast lahus, sest ta isa on tööl Tallinnas. Kaia igatseb väga oma isa järele, keda ta näeb aastas ainult korra. Me oleme temaga koos kurvastanud. Teeksin kõik, et Kaia võiks oma isaga rohkem koos olla, aga ma ei ole haldjas, kes saab võimatu võimalikuks võluda.

Kahju on ka Kallest, kes on mitu aastat lastekodus elanud. Kõik narivad teda: "Näe, ta on lastekodust!"

Kuidas lapsed võivad küll niimoodi rääkida? Mõelgu, kui nad ise peaksid olema lastekodus ilma pere-ta. Siis oleks kõigil neil ütlejatel meel kurb. Ära tee teisele seda, mida sa ei taha, et sulle tehakse. Kui kõik elaksid selle soovitus järgi, siis jääksid paljud pahandused olemata.

Ma olen õnnelik laps, sest mul on kodu ja armastav pere. Mul on aga väga kahju, et kõigil nii ei ole. Minu SOOV on, et kõik kurvad ja kodutud lapsed oleksid sama õnnelikud kui mina. Kõik lapsed, kellel on elus paremini läinud, peaksid olema abivalmis, hoolitsevad ja tähelepanelikumad nende vastu. Oleks tore, kui õnnetuid lapsi üldse ei oleks, et kõik siin maa peal ja taeva all elaksid õnnelikult.

Hõbe Illus
Raudna põhikooli III klassist

**Hea Laps tänab
Kultuurkapitali!**

LENDAV INIMRÖÖVEL

1977.
aasta
25. juuli
õhtul

kell pool üheksa jooksis 10-aastane Marlon Lowe oma elu eest. Ta mängis parajasti koos kahe sõbraga oma maja tagaõues, kui taevast tuhisesid alla kaks tohutut musta lindu ja asusid jälitama Marloni mängukaaslast Travist, kes nende eest ujumisbasseini pages. Seepeale pöördus ründajate tähelepanu Marlonile, kes pani nende eest jooksu nii nagu jalad võtsid, kuid jälitajad olid kiiremad. Poiss tundis õudusega, kuidas ühe hiidlinnu küüned tema särgi õlapaeltest kinni rabsid ja hetk hiljem siples 30 kilo raskune poiss kolme meetri kõrgusel õhus.

Lind kandis kisendava ja rapleva lapse kerge vaevaga 12 meetrit kaugusele eesõue, kuhu poja kisa kuuldus tormasid tema vanemad Ruth ja Jake Lowe. Ruth tadus õudusest nähes, kuidas kondorilaadne hiigellind tiris õhku tema poega, kes kõigest väest rusikatega ründajale vastu jalgu tagus. Ilmselt tabas üks hoop märki, sest äkitselt vallandas lind haarde ja pillas poisi maapinnale.

"Kui Marlon poleks teda rusikatega tagunud, poleks ta temast mingil juhul lahti lasknud," oli ema hiljem kindel.

Kui neli täiskasvanut hirmunud poisi juurde jooksid, leidsid nad oma kergenduseks, et kohutav seiklus oli piirdunud üksnes vapustuse ja räbaldunud särgiga. Hiljem nõudis läbielatu siiski oma: Marlonit painasid öösiti luupainajad ja mis kõige drastilisem – ühe aasta jooksul läksid 10-aastase punapäise poisi juuksed üleni halliks.

Kes oli siis see tiivuline inimröövel? Marloni vanemate sõnul meenutas nende poja ründaja *Andide kondorit*, musta lindu, kelle tiibade siruulatus on kuni 3,2 meetrit. Kuid Põhja-Ameerikas seda liiki ei esine ja lähim kohalik analoog *Kalifornia kondor* on tunduvalt väiksem. Pealegi on kondori jala ehitus selline, et ta ei suudaks 10-aastasest poisist kinni rabada ega teda õhku tõsta.

Küll aga pajatavad mitme Põhja-Ameerika põlisrahva muistendid hiiglaslikest kotkastest, keda nad nimetavad **kövelindudeks**. Tänapäevalgi on paljud inimesed USA lääneosas ja Kanadas teatanud, et on näinud tohutusuuri lendolevusi, kes vägagi meenutavad müütilisi kövelinde. Nii näiteks nägi Clyde Smith 10. aprillil 1948. aastal Overlandis, Illinoisi osariigis (muide, ka Marlon Lowe'i juhtum leidis aset samas kandis) taevast suurt lendavat silueti, mida ta pidas lähenevaks lennukiks, kuni see äkitselt tiibu lehvitas! Alles siis taipas ta, et tegu oli linnuga, kelle tiibade siruulatus ületas 6 meetrit – kaks korda rohkem kui ühegi teadaoleva linnuliigi puhul.

Marlon Lowe ja tema ema peale kohutavat vahejuhtumit.

Loodusteadlane Robert Lyman kohtas üht sellist lindu Coudersporti lähedal Pennsylvanias keset maanteed, kus too seisis, kitsad tiivad laiaili aetud. Püstitasendis oli lind umbes meetri kõrgune, tal oli pruunikas sulestik ja lühikesed jalad ning kael, kuid tema tohutupikad tiivad ulatusid ühest teepervest teiseni. Liginejat märgates tõusis lind lendu ja kui Lyman hiljem tee laiuse ära mõõtis, sai ta tulemuseks 7,6 meetrit!

Säärased hiidlinnud olid Põhja-Ameerikas olemas veel paar tuhat aastat tagasi. Neid suuri raisakullilisi, kelle tiibade siruulatus oli 3,5-5 meetrit, tuntakse *teratornide* (lindkoleliste) nime all. Suurimad teratornid aga elasid 5 miljonit aastat tagasi Lõuna-Ameerikas, kusjuures nende tiibade siruulatus oli tõepoolest 7-7,6 meetrit. Jäeb vaid üle oletada, et mõned taolised olevused on tänapäevani säilinud inimtühjades mäestikes, kust nad aeg-ajalt käivad inimesi külastamas – ja hoidkem siis piip ja prillid!

Martin Kivimets

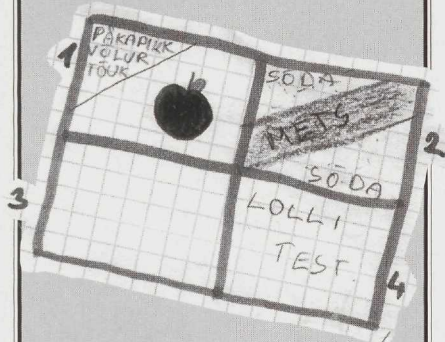
Koolimullid

Lollitest

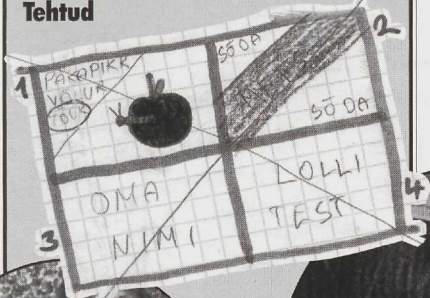
Koolis tehakse igasuguseid harjutusi ja teste. Minu testi tehes peab kõigepealt vastama küsimustele.

1. Kes saab õuna endale ja miks, kas tõuk, päkapikk või võlur?
2. Keskel on mets ja ühel ja teisel pool metsa käib sõda. Kuhu maetakse haavatud?
3. Kirjuta siia oma nimi!
4. Tõmba lollitest maha.

Tegemata

Tehtud

Õiged vastused

1. Õuna saab tõuk, sest päkapikku ja võlurit pole olemas.
2. Haavatuid ei maetagi, surnuid maetakse.
3. Kirjutama peab "oma nimi".
4. Peab tõmbama maha terve ülesande.

1 vale – 25 % lollust,
2 valet – 50 % lollust,
3 valet – 75 % lollust,
4 valet – 100 % loll.

Annika Kiili (11) Tartust

Salateadmised

Igasuguste asjade järgi võib ennustada ja salajasi teadmisi saada. Tegelikult on see vist ebausku, aga koolimulliks sobib minu arvates siiski.

...

Kui koolis on supp üle soolatud, siis on kokk armunud direktoris.

...

Kui koolis on paljudel nohu ja kõha, siis lastakse varsti palju õpetajaid lahti.

...

Kui keegi laenab sinult lauas soola, siis pead talle soolatoosi andes valjusti naerma, muidu lähete varsti tülli.

...

Kui tööõpetuse tunnis laenab keegi sinult nõela, siis pead teda sellega kergelt torkama, muidu jääte eluaeg vihavaenlasteks.

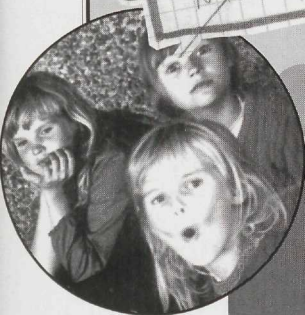
...

Kui kellegi mantlil või pluusil õmmeldakse rebenenud kohta kinni nii, et mantlit või pluusi seljast ei võeta, siis jääb selle inimese mõistus kinni.

...

Kui parem kõrv undab, siis saad varsti häid uudiseid, undamine vasakus kõrvas tähendab aga halbu uudiseid.

Kristi K. (12) Tallinnast.

Kirjalaps

NIMI: Kati Morozova
SÜNNIPÄEV: 24. veebruar 1988
ÕED-VENNAD: ei ole
HUVIALAD: viiul, klaver, lugemine
LEMMIKAINE: matemaatika
KOOL: Sillamäe eesti põhikool
RINGID: muusikakool
LEMMIKRAAMAT: O. Lutsu "Kevade"
LEMMIKAJAKIRI: Hea Laps
PARIM SÕBER: Annika ja Maris Rekor
IIDOL: Kate Winslet, Emma Lee Bunton, Leonardo DiCaprio
LEMMIKMÄNG: kõik lauamängud
LEMMIKBÄND: Spice Girls
LEMMIKFILM: "Titanic"
KODULOOM: kass
KIRJALAPS, KELLE TÖÖD MEELDIVAD
KÕIGE ENAM: Martiina Viil

Koolinädal

Esmaspäeval õpin hästi,
 teen just nii, kuis kodus kästi.
 Teispäeva kerin mööda,
 ei mind ikka maha lööda.
 Kolmapäeva koolis veedan,
 pärast kodus suppi keedan.
 Neljapäev on tip-top korras
 justkui Taanis, Rootsis, Norras.
 Reedet ära ma ei oota –
 jääb vaid lootus: loota, loota!

Liis Lass Tallinna
 Vanalinna koolist

**SAAGEM
 TUTTAVAKS,
 SÕBRAD JA
 SUGULASED!**

Kevad

Vaata välja! Oi, kuis sulab!
 Räästa alt nüüd tilgub vett.
 Vaata, vaata: kevad tuleb!
 Murdunud on talvekett.

Rohetavad põllud, aasad.
 "Kuldnokk laulab: "Kevad käes!"
 Esimesed lilled vaasis.
 Kõik on jälle rõõmuväes.

Murdund jää on järvevetel,
 öitseb jälle lumeroos.
 Pungad kõigil puudeokstel,
 linnud laulavad kõik koos.

Koju tuli kevad meile,
 lapsed kõik on rõõmuväes.
 Oli talv veel alles eile,
 aga täna – kevad käes!

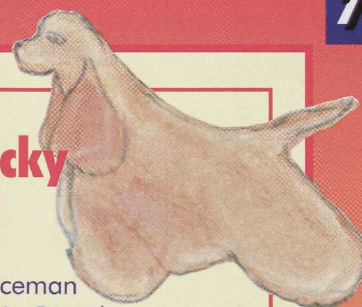
Kati Morozova

NIMI: Roland Laos
SÜNNIPÄEV: 28. oktoober 1986
KOOL: Karksi-Nuia gümnaasium
HUVIALAD: kirjutamine,
 reisimine, muusika, sport
RINGID: muusikakool, poistekoor
LEMMIKRAAMAT:
 "Sherlock Holmes"
ÕED-VENNAD:
 Leela, Sixten, Jürgen
LEMMIKLAULJAD:
 Robbie Williams, Mariah Carey
LEMMIKVÄRV: roheline
LEMMIKAJAKIRI: "Hea Laps"
KODULOOM: kass Kaspar
PARIM "HEA LAPSE" KIRJALAPS:
 Kärt Rebane

Artur Ojala. Pärnjõe Põhikooli II klass

Koer on inimese sõber

Minul on koer – eesti hagijas. Ta nimi on Noika. Ta on kaks aastat vana, elab meie kodus. Koera koht on esikus vaibal. Ta on musta-pruuni-valgekirju. Noikal on tugevad käpad, pikad kõrvad ja saba. Ta armastab palliga mängida, joosta, jalutada ja konti närida. Noika käib jänesejahil. Ta oskab kiiresti joosta ja kõrgele hüpata. Noika käib suvel meres ujumas. Me käime tihti kaugel metsas jalutama. Noika on lõbus, tark, lahke ja ustav koer. Koer on inimese sõber. Ma armastan väga oma koera.

Tanja Vorobjova Sillamäe Kannuka koolist

Koerad

Elas kord üks tubli koer, kellel oli armas poeg. See poeg ei haukund sugugi ja teised ei pidanud tast lugugi, ainult isa-ema pidasid, nii et teised kilasid.

Kutsikal siis hakkas häbi, talle kukkus pähe käbi. Seda nägi kutsu isa, tõstis kära, tõstis kisa: "Õues lumi nagu tuhk. Miks on minu pojalt muhk?"

Emal selgitas siis ära: "Pole vaja tõsta kära. Nii see asi küll ei lähe! Pojal kukkus käbi pähe!"

Heli Haav (8)
Avinurme keskkoolist

Tere, Hea Laps!

len teile vist kirjutanud, et mu ema elab juba kuus aastat Inglismaal. Aga märtsis tuli ta minu sünnipäevale ja kinkis koos isaga mulle ja õele kahepeale üleni halli pärsia kassipoja. Kui me ta saime, oli ta alles viienädalane.

Ta kapsab terve päeva ringi – kui ta muidugi ei maga. Emal läks Inglismaale tagasi, seal on tal kaks kassi: Sandy ja Dolly. Meie kassi nimi on Charleen. Peale tema on mul veel hamstrid Nicky ja Pavarotti.

Karoliina Karu Mustlast

Minu Rocky andmed

NIMI: Rockwell Iceman
HÜÜNIMED: Rockie, Pontšik, Roks, Musirull
TÕUG: ameerika kokerspanjel (näitusekoer)
SÜNNIAEG: august 1997
KARVA VÄRVUS: Punane (beež, valge, hõbe, kuld)
SILMA VÄRVUS: tumepruun
PIKKUS: 40 cm
SABA PIKKUS: 24 cm
KAAL: 10 - 11 kg
HARRASTUSED: müramine, jooksmine, magamine, näitustel käimine
LEMMIKSÖÖK JA -JOOK: kõik perenaise toidud, vesi
PARIM MINUS: hästi hea olemine
SUURIM SAAVUTUS: edu näitustel

Ankeedi pani kirja Rockwell Icemani südamesõber Kristi Tilga Tallinnast

TEEME

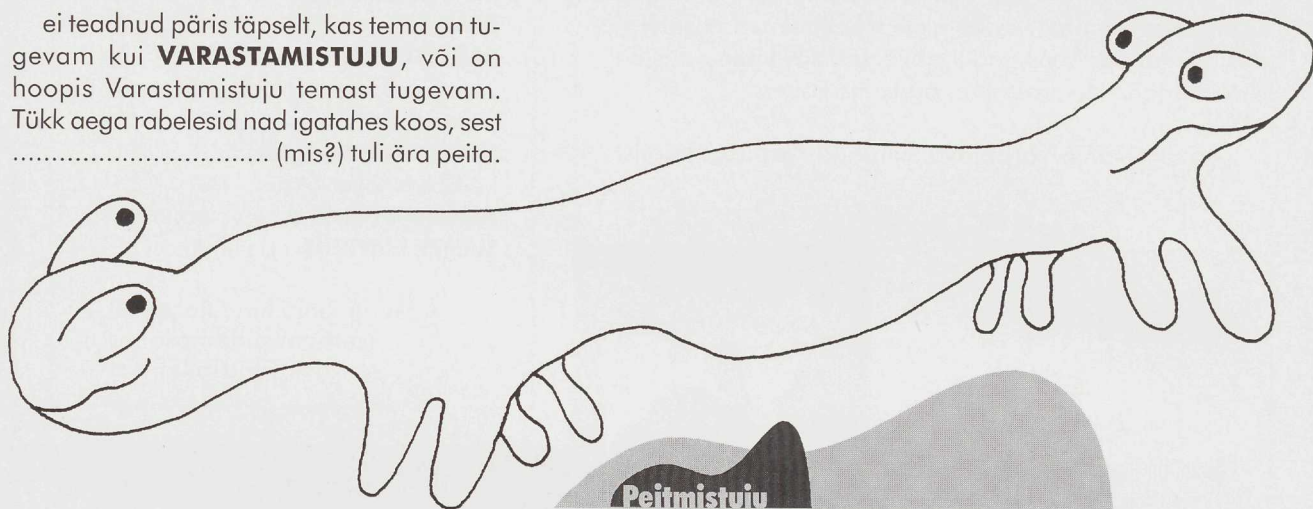
ISELOOMA

NÄHTAVAKS!

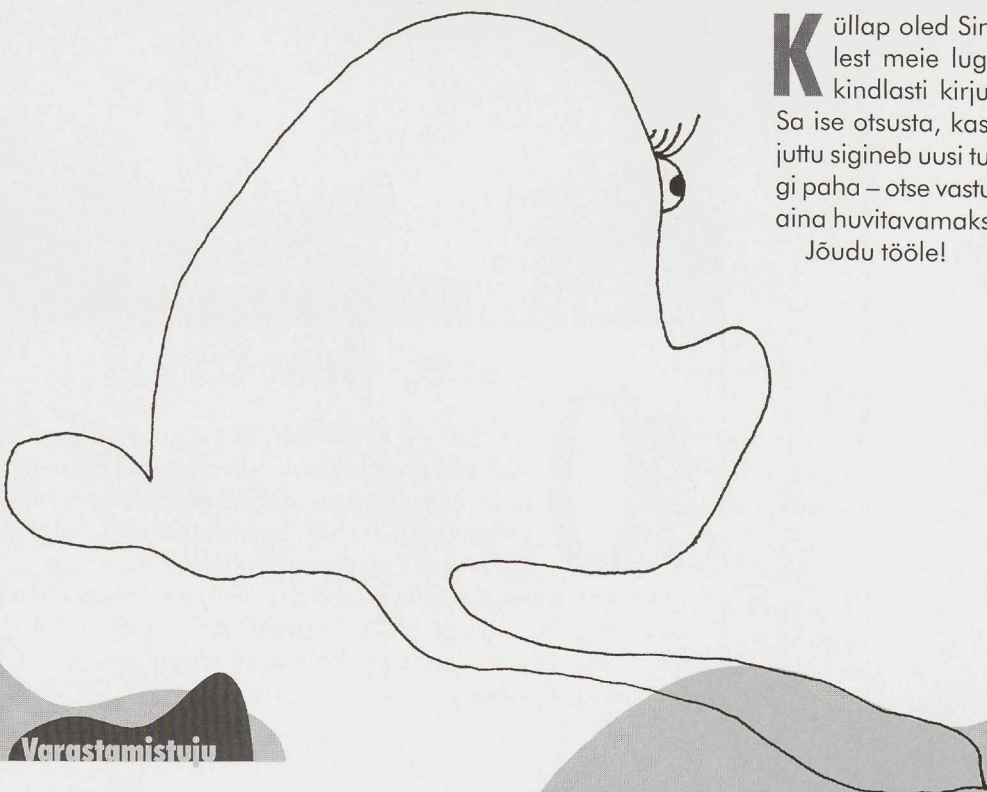
Algus märtsinumbris

PEITMISTUJU

ei teadnud päris täpselt, kas tema on tugevam kui **VARASTAMISTUJU**, või on hoopis Varastamistuju temast tugevam. Tükk aega rabelesid nad igatahes koos, sest (mis?) tuli ära peita.

Peitmistuju

Varastamistuju

Küllap oled Sinagi kohtunud tujudega, kellest meie lugu jutustas. Seepärast oskad kindlasti kirjutada loole kena lõpu – eks Sa ise otsusta, kas õnneliku või mitte. Kui Sinu juttu sigineb uusi tujutegelasi, siis pole see sugugi paha – otse vastupidi: lugu läheb teistegi jaoks aina huvitavamaks.

Jõudu tööle!

Mall Tamm

Salmik, salmik, vaata ette!

Tiina Sinisoo
Rakverest saatis
järgmised värsid

Tasa sulg paberil liigub,
tasa armastus südames kiigub.
Veel tasemalt palun ma Sind:
ära iialgi unusta mind!

Ela, võitle, võida,
ära poistel sabas sõida.

Elu ei ole mitte need päevad,
mis on möödas,
vaid need, mis on meelde jäänud.

Ära kunagi valeta,
siis on truud Sulle teised ka!

Ole õppimises tubli, hea,
siis sul koolis viite read!

Elus on palju ilusat, head,
Sõprust, tarkust
ja tervist ülemaks pea!

Greete Undrits
Tartumaalt leidis
salmikutest selliseid ridu:

Ilusat poissi on
kerge võluda,
kuid raske hoida.

Ära iial armasta
kahte poissi korraga!

Peta enne,
kui sind petetakse,
jätta enne,
kui sind jäetakse!

Ole ikka
virk ja krops,
siis sul hambaid
32!

Kivist jääb ase,
puust ainult känd,
minust mälestus.

Ära ole liiga ahne,
muidu unes näed sa ahvel!

Ela ilmas kui lind,
pea meeles ka mind!
Kui pulmad teed sa,
siis kutsu mind ka!

Diana Dunkel
Antslast saatis meile salme,
mis on pärit aastast 1929.
Need värsid leidis Diana oma
kadunud vanaema salmikust.

Kaugel paistab õnnemägi,
sinna kisub salavägi.
Ära saatust pahanda,
pärale siis jõuad sa!

Kui rändad elurada,
pea meeles siis ka mind.
Pea meeles kõik need tunnid,
mil tundma said sa mind.

Ära iial oma aeda
võõrast lille istuta!
Võõras lill tahab võõrast mulda,
ei ta õitse sinule.

Kõik eluilu kaob pea
ja läeb jäädavalt närtsima.
Kuid vaimuilu, sõber, tea,
ei saa iial kaduma.

Kui sul elu mõrk ja paha,
ära jätta lootust maha!
Küll ehk leiad eluteel
õnne, rahu, rõõmu veel!

Ela ilmas
kui pulmas!

Küllap meie
esiemad arvasid, et
vesiroomidega vaip teeb
unenäod ilusaks.

ME ISE ILUTEGIJAD!

Ka nukud
valmistati vanasti
oma kätega.

Anu Rava
vaibad sünnivad
kõik tuttavate
lammaste villast.

See kaadervärk
näeb välja nagu pop skulptuur,
kuid tegelikult on ta
hoopis äge äike.

Kui kogemata kombel kaob majast elekter, siis tunneme, et elu on täiesti rööpast väljas: raadio ja teler ei mängi, lambid ei põle... Ja alles siis, kui vool on jälle tagasi, taipame, kui raske võis olla elu vanasti, kui töö käis õhtupoolikuti pիրru- või küünlavalgusel. Aga sellegi poolest tulid meie esivanemad kenasti toime – ja kui vaatame laulupeorongkäigus marssijaid, siis ei jõua ära imetleda neid mustreid ja tikandeid, mis kõik vanal ajal välja mõeldi ja loodi.

“Ma ise ilutegija!” ütleb eesti rahvalaul. Ega seda ilu vanasti nii kerge teha olnudki. Meie rahvarõivad on valmistatud naturaalistest kangastest – linane kasvas põllul, villane lammaste seljas. Kulus tükk aega ja tööd, enne kui linavartest ja lambavillast said niidid ja lõngad. Poevärve, mida tänapäeval kasutatakse, polnud tollal veel olemas – värvimiseks pruugiti lepakoori, kaselehti, värvimadarajuuri, karusammalt ja muud taimset materjali.

Kuigi ka praegu on Eestis hulk talusid, ei elata seal enam nõnda, nagu sajandi-paari eest: enama jao nii põllu- kui kodutöödest teevad ära masinad. Riided – ka rahvarõivad – enamasti osetakse või lastakse meistritel valmistada. Isegi kinda- ja kampsunikudumise oskused hakkavad juba ununema, sest tänapäeval on kõigil ju kangesti kiire – ka vanemadel.

Niiviisi ei teaski me peatselt enam midagi oma rahvakunstist, käsitööst ja taluelust, kui poleks olemas MUUSEUME.

Kui kaalute oma klassiga, kuhu võiks suvel reisida või matkata, siis soovitatakse minna Mulgimaale. Üsna Viljandi linna lähedalt leiate ilusa paiga, mille nimi eesti keelde tõlgituna on Koduorg. Muumioru ja muumide esisadega seal – Heimtalis – tegemist pole, kuid kohalikus talumuuseumis võite näha kõike seda ilu, mida meie esivanemad oskasid leiutada ja luua. Veelgi enam: kuna muuseumi juhhib tekstiilikunstnik **ANU RAUD**, kellel on abiks kohalikud osavate kätega naised ja Viljandi kultuurikolledži üliõpilased, siis võite saada ka näpunäiteid ilusate vaipade kudumiseks ja kindamustrite õppimiseks. Kuulete sedagi, et igal kindamustril on oma naljakas nimigi olemas: sitikamuster, põrnikamuster ja nii edasi.

Heimtali talumuuseumis näete tööriistu, mida tänapäeva taludes enam ei leia, ja võite istuda vanaaegsetes koolipinkideski.

Muuseum on avatud iga päev (välja arvatud pühapäev), kuid külastusplaane pidades oleks targem ette helistada telefonil 243/98 126. Ilu on tore nii teha kui näha!

Anu Raud arvab,
et vanu kindamustreid
võib kududa ka
kaisuloomadesse.

Leelo Tungal

**JOONISTASID LIHULA
GÜMNAASIUMI ÕPILASED**

Ülle Tõnumaa

NÕIAMOORI LAULUD

(II luuleauhind emaloominguvõistlusel)

Grete Pärnpuu

Siim Rüttele

Hommikusöögilaul

Ussi, pussi, kussi, vussi,
täna süön oma vanad sussid,
konnakoivad, kapsapea.
Oh, see maitseb väga hea!

Lõunasöögilaul

Lõunasöögiks nõid, mina vana,
moorin seitse kirjut kana.
Sulgedega segiläbi
sööma pean neid,
oh seda häbi!
Pole seal muud kui nahk ja luud,
suled on seks, et pühkida suud.

Siim Rüttele

Kairi Saar

Õhtusöögilaul

Õhtul ma hambaid lõgistan,
kuuseokkaid krõbistan.
Neelan alla maalitud roti,
kartulikoore ja kartulikoti.

Annika Aasrand

Pildi joonistas Teet Kuusmaa

Seebikas

Heli Kendra

Emaloomingu võistluselt
I proosaauhind emaloominguvõistlusel

stusime Jussi ja Joosepi toas. Makk mängis. Igav oli. Saskia ja Silvia tahtsid pleiboksi teha, aga poisid polnud nõus. Meie Kirti ja Kätiga tahtsime kodu mängida, aga poisid polnud ikka nõus. Siis ütles Joosep: „Mängime seebikat.”

„Misa-sja?” imestas Kirti.

„Kuidas see käib?” ei saanud ma sugugi aru.

„Seebikas, noh. Nagu teleka seebikad. Niimoodi, et mina olen Saskiaga abielus ja Juss on Saskia armuke ja Juss on Kirtiga abielus ja Kāti on nende laps. Aga Minna-Mari on Markuse sohilaps...”

„Mina ei taha sohilaps olla,” pist-

sin kähku vahele.

„Ole siis pärislaps,” lubas Joosep armulikult, „ja Markus on Kāti boyfriend, aga Kaur on kuri vanaisa, kes ei luba neil abielluda...”

„Mind jätke mängust välja,” kostis Kaur jahedalt arvuti tagant.

„Nojah, sina oled ratastoolis ja surfad internetid. Ja sa ei tea, et Kāti on rase. Ja siis ta kukub trepist alla ja jääb pimedaks.”

„Loll, ta kaotab lapse, seebikates kaotavad nad alati lapse,” teadis Silvia.

„Nojah, las ta siis kaotab. Ja pimedaks peab siis Saskia jääma. Teda röövitakse ja lüüakse pähe ja

Meie tahtsime kodu mängida, aga poisid polnud nõus. Siis ütles Joosep: **“Mängime seebikat!”**

siis ta jääbki pimedaks. Ja mina lähen röövleid püüdma ja röövleid lasuvad mind ja ma satun haiglasse."

"Ja meie käime sind vaatamas," läks Silvia põneville. "Ja siis selgub, et tegelikult sa hoopis teeskled, sest tahad, et kõik peaksid sind kangelaseks ja tunneksid kaasa, sest tegelikult meeldib sulle hoopis üks ilus haiglaõde ja see olen loomulikult mina." Silvia koputas oma rinnale ning tegi näo, nagu oleks ta vähemalt Miss Estonia.

"Nojah, võib küll niimoodi," noogutas Joosep nõusolevalt.

Silvia sai heakskiidust jõudu juurde: "Ja siis me põgeneme ära ja sa jätkad Saskia maha. Saskiast saab kannatav positiivne kangelane. Ja siis ta tahab end ära mürgitada, aga Markus päästab ta elu."

"Ja Saskia saab nägemise tagasi," jätkas Joosep rõõmsalt.

"Ah, ärge lorange, hakkame seda siis juba mängima," muutusin ma kannatamatuks.

Mul oli ammu segamini läinud, kas Joosep oli abielus Kirti või Saskiaga ja kellega oli abielus Silvia ja kelle laps ma pidin olema. Ainus, mida teadsin, oli see, et ma ei tahtnud olla kellegi sohilaps.

"See on minu ja Saskia kodu," kuulutas Joosep.

"Meie kodu on Minna-Mari toas," teatas Kirti.

"Aga kelle laps ma pean olema?" püüdsin ma teada saada.

"Mina ei ole Kirtiga abielus," hakkas Juss protestima. "Las Kirti olla Markusega abielus."

"Kellega siis sina abielus oled?"

"Mina ei ole kellegagi abielus, mina olen nende koer."

"Koer?"

"Jah."

"No ole siis koer," nõustus Kirti.

"Ja mu nimi on... mu nimi on Fuu."

"Fuu pole kellegi nimi," ei jäänud Markus nõusse. "Fuu on keelusõna."

"Aga minu nimi on ikkagi Fuu," jäi Juss endale kindlaks.

"Fuu, miks sa pissisid tuppä?" irvitas Kaur arvuti taga.

"See pole minu loik, ära lavasta vaest koera süüdlaseks!"

Nüüd naersime kõik. Peale Jussi.

Saskiast saab kannatav positiivne kangelane. Ja siis ta tahab end ära mürgitada, aga Markus päästab ta elu.

Juss oli väga tõsine. Koerad ju ei naera. Aga meid ajas ta nägu veel rohkem naerma. Me peaaegu kõõksusime. Siis ütles Kirti:

"Hea küll, kas Käti on teie või meie laps?"

"Las Käti olla meie laps," arvas Joosep.

"Aga enne sa ütlesid vastupidi," tõstis Käti kisa. "Mina tahan, et Juss oleks minu lemmikkoer."

"Ei, aga kui Kirti ja Markuse kodu on Minna-Mari toas, siis peab Minna-Mari nende laps olema. On ju?"

"Vaadake, et te minu tuppä ei lähe!" hoiatas Kaur arvuti tagant piiksude ja mulksude vahele.

"Sinu tuppä me ei lähe, sina istu oma ratastoolis ja surfa rahumeelega internetis. Ja piipu võid ka tõmmata."

"Minu toa uksest ka sisse ei vaata!" ei jäänud Kaur rahule.

"Miks? On sul seal midagi varjata või?" läks Saskia põneville.

"Ei ole, aga ikkagi ei vaata."

"Ma tean, Kauril on laip voodis," nõokas Juss.

"Hehee, Kauril on laip voodis, lähme vaatame!"

Kõik tormasid kisaga läbi köögi Kauri toa poole.

Isa vaatas köögis üle ajaleheserva ja küsis üllatunult: "Misasija?"

Ma komistasin ta jala otsa ja pidin peaaegu kukkuma.

"Nonoh," mühatas isa ja keeras ajalehe õigetpidi ette.

"Ei lähe minu tuppä!" karjus Kaur teisest toast, aga arvuti tagant ta ära tulla ei saanud. Ma arvan, et tal oli uus rekord teoksil. Alailma karjub ta arvutiga mängides: "Jessas, ma sain tabelisse!" või: "Hoia alt, Juss, ma löön su rekordit!"

Kauri voodis polnud loomulikult mingit laipa, kuid Juss koukis ta padja alt läikivate kaantega ajakirja, kus oli palju paljaid naisi.

"Plikad välja!" kamandas Markus.

"Mine ise välja, see pole sinu tubagi!" sai Silvia vihaseks.

"Sinu tuba ka mitte!" vastas Markus rahulikult.

"Me võime sedasama vaadata, mida teiegi," leidis Saskia.

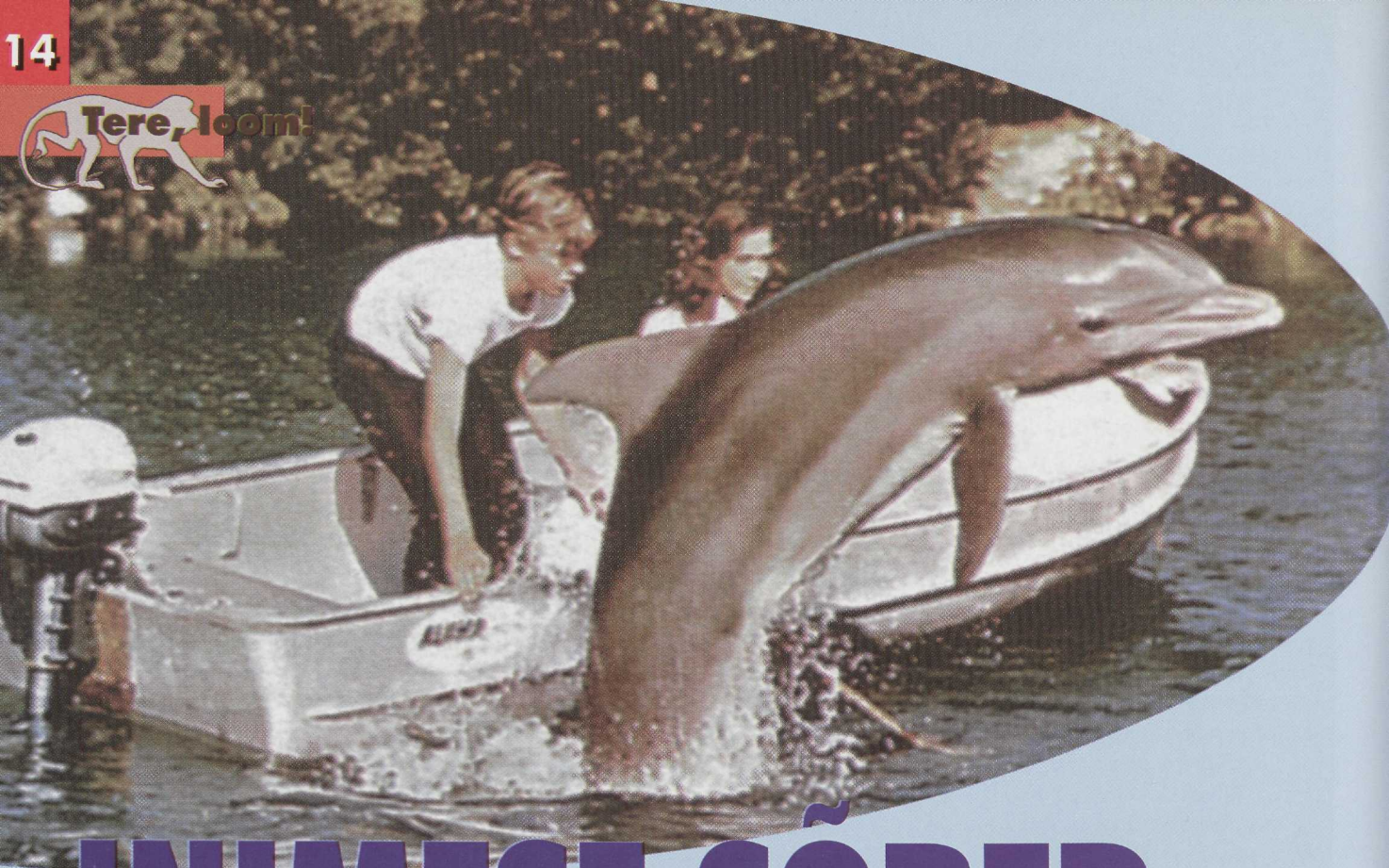
Juss kargas Kauri voodi peal, ajakiri pihus, ning Joosep püüdis teda veenda seda padja alla tagasi pane-ma. Kaur ilmus maruvihaseks uksele. Rekord jäi tal seekord küll vist tegemata. Teadsin, et nüüd lähevad nad kaklema. See on nii kole, kui vennad kaklevad. Ma ei taha seda kunagi näha. Ema ka ei taha. Ta tuli tuppä ja karjus üle larmi: "Nüüd aitab, nüüd minge koju. Kell on palju ja mamma-papa tahavad allkorru-sel magada."

Lärm muutus üllatavalt ruttu vaikuseks. Kui ema ükselt kadus, ütles Joosep haledalt: "Kõik on Kauri süü, tema pärast jäi meil seebikas mängimata."

"Ei ole minu süü, ma ju ütlesin, et te minu tuppä ei läheks."

"See on ikka nii," nentis Silvia elutargalt. "Kui ütled, et ei tohi sinna minna, siis just minnakse. Meile poleks pähegi tulnud sinu tuppä minna, kui sa nii hirmsasti keelanud poleks."

Minul ei olnudki kahju, et seebikas mängimata jäi. Ma poleks tahtnud Markuse ja Kirti laps olla. Ja ma olin natuke solvunud, et Joosep mind enda lapseks ei võtnud. Ja päris tegelikult oleksin tahtnud hoopis Joosepi naine olla. Või vähemalt armukegi. Joosep on kõigest mu vendadest kõige normaalsem.

INIMESE SÕBER, VAALA SUGULANE

Algus mainumbris

Troopikamerede kaluritele on delfiinid tasuta abimeesteks – mehed tulevad nootadega merre ja delfiinid ajavad kalad noodavõrku. Üks haaval kalu taga ajades kuletaksid delfiinid liiga palju energiat – targem on korruga suurpüüki teha.

Delfiinid elavad suhteliselt kaua – vähemasti 20 aastat, kuid leidub palju 30-40-aastaseidki. Nad hoolitsevad pikki aastaid oma järglaste eest ja õpetavad neile kõiki oma "kunste".

**Inimesele pai,
haile ai-ai!**

Delfiine on õige mitut liiki, kõige tuntum on akvaliin ehk laiksilm-delfiin. Neid on taltsutatud ja välja õpetatud igasuguseid trikke tegema. Aga kui inimene on merel uppumas, siis

saavad delfiinid tema kramplikest liigutustest aru, et soojaverelise olendusega on midagi lahti, nad ujuvad tema juurde ning tõstavad ta pinnale hingama just nii, nagu nad oma sugulastegagi teevad. Jutud, et delfiinid on inimesi päästnud (näiteks Vana-kreeka müüt Arionist), vastavad tõele.

Samas saavad akvaliinid hakka-ma isegi haidega – nad kasutavad ära seda, et oskavad haidest kiiremini ujuda, neil on hea orienteerumismõime. Delfiinist kiiremaid loomi on ookeanis vähe – näiteks mõökala, kes võib vabalt 110 - 130 m tunnis ujuda. Delfiin pöörduv järsult ümber ja lööb peaga haile lõpustesse. Lõpuste lähedal on aga süda, nii et hai päevad on delfiiniga kohtudes loetud.

Delfiinil sünnib korraka üks laps, harva esineb ka kaksikuid. Delfiinilaps

sünnib, saba ees. See väldib ohtu, et vastsündinu võiks pikale veniva sünnituse puhul hapnikupuuduse tõttu hukkuda. Kohe pärast sündimist tõstab delfiiniema poja merepinna, et see saaks oma esi-mese õhusõõmu sisse hingata.

Aleksei Turovski

OPO

ehk Telemachosest Jane'ni

Mihhail Jasnov

Juba antiikajal pandi tähele delfiini abivalmidust, ustavust ja looma jaoks tavatut arukust. Ning sedagi, et delfiin oskas lastega sõprust pidada.

Kreeka legendide järgi otsustades oli esimene surelik, kes selles veenduda võis, eepose-kangelase Odysseuse poeg Telemachos.

Telemachos oli elav poisipõnn. Kord laevalael ringi joostes kukkus ta vette ja oli juba uppumas, kui äkki ilmus laeva juurde delfiin, kes tõukas poisi pinnale ja kandis randa. Tänuolik meresõitja Odysseus kandis poja pääsemise järel pidevalt delfiini kujutisega sõrmust.

Tänu Rooma ajaloolasele Pliniusele (kes, muide, hukkus Vesuuvi vulkaani purske ajal 79. a. e. m. a.) teab ajalugu veel ühte ustavat delfiini, kes sõbrustas ja mängis väikese Baia küla poisiga. Ükskõik, millal poiss tuli randa ja hüüdis: "Simo!" – kohemaid oli mänguhuviline delfiin platsis. Kui poiss sai kooliealiseks, siis vedas delfiin teda oma seljas üle lahe kooli. Mõne aasta pärast jäi aga poiss raskesti haigeks ja suri. Delfiin ei suutnud seda uskuda ning käis iga päev rannas oma sõpra ootamas. Delfiin Simo (mis tõlkes tähendab nõbina) ei suutnud lahusolekut taluda ning hukkus ka ise peatselt.

Kuulsate delfiinide hulka kuulus ka Opo-Jack, kes 1955. aasta alguses valis endale sõbraks Uus-Meremaa kaluriküla Opononi rahva. Delfiin ujus iga päev randa ja laskis rahumeeli kalameestel oma prinke külgi aeru või hariaga sügada. Väike küla sai kiiresti kuulsaks ja delfiinimängud meelitasid kohale suurel hulgal turiste – vahel oli neid ühekorraga rannas üle kahe tuhande, kusjuures paljud sõitsid seda vaatepilti nautima koguni teiselt poolt ookeani. Kõik tahtsid haruldaselt taltsa delfiiniga suhelda, kuid Opo-Jack ise eelistas mängida lastega, kelle hulgast valis oma lemmikuks 13-aastase koolitüdruku Jill Beckeri.

Peagi selgus, et Opo-Jack pole isane, vaid emane delfiin, sestap hakati teda kutsuma lihtsalt Opoks.

Opo lubas lastel lahkesti oma selga istuda, tegi neile lahel lõbusõitu ning jumaldas pallimängu. Ta viskas palli õhku kord seljaga, kord sabaga ja oskas nagu ehne tsirkuseartist seda oma nina otsas tiirlemas hoida.

Opononi rahvas otsustas oma lemmiku kaitsmiseks luua komitee. Uus-Meremaa valitsus kuulutas 8. märtsil 1956. a. välja seaduse, mis keelas Opononi ümbruskonnas delfiine häirida ja tulistada.

Kuid päev hiljem leiti Opo surnuna kaldakallide vahelisest lõhest, ning tema äkilise hukkamise põhjusi ei saadudki teada.

Opo mälestuseks otsustas kohalik rahvas püstitada monumendi. See kujutab delfiini ja poissi, kes hoiab oma sõbral uimest kinni.

Kolmekümne aasta eest kirjutasid paljud Inglismaa ajalehed tüdrukust, kelle nimi oli Jane Swansone. Jane harrastas veealust ujumist ning leidis koos vanematega Šotiimaal puhates sealses Firth of Forthi lahes endale sõbra – delfiini Charlie. Charlie sõidutas Jane'i iga päev oma seljas ning kiindus tüdrukusse sedavõrd, et kui Jane puhkuse lõppedes oli ära sõitnud, käis delfiin veel pikki aastaid teda vanades mängupaikades otsimas.

Sellele, et inimene ja delfiin võivad omavahelisele erinevustele vaatamata saada suurteks sõpradeks, viitab Vanas Roomas 4. sajandil enne meie aja arvamist käibel olnud münt, millesse on vermitud delfiini seljas ratsutava lapse kujutis.

Autori loal lühendatult tõlkinud Leelo Tungal

JÕUK					
TUJU					PIRET
					PALJU AEGA
					KILO-
					OPTIKA-RIISTADE MEISTER
			MÄNGU-VÄLINE ALA		MEETER
			NUMBER		OMA KODU TASSIV LOOM
					TÜLI
					PALUB HÄRDALT
					KALA LAPSED
					AASTA SIBULAD INGL. K.
			KÖVER-JOON		
			QUIJOTE		
			LIND		
1. NOOT			...-KAUN		TURISTI-JUHT
VALU-HÜÜD			PIME AEG		NELE & URMAS
OSKAR			IDA SKS. K.		
			RUIGAB		
			AVAR		
... VÕI LÄHEB?					HELLE
PROUA					OLAV KAS JA VÕI ... ?
			... TORN (VILTUNE TORN KITSI NORD)		
			HUKKA-MÖIST		TINT INGL. K.
			RIIGI-KOGU		7. NOOT

Ristsõna koostas Ilmar Trull

Parimatele lahendajatele auhinnaks helikassett!

SINISE LINNA EDUARD

Ühes sinises linnas ühes sinises majas elas üks sinine lind. See lind, kelle nimi oli Eduard, ei olnud tavaline lind, kuna tal ei olnud tiibu ja seepärast ei saanud ta talvel lõunamaale lennata. Ühel päeval arutles ta, kuhu küll tema talveks minema peaks. Ta mõtles ja mõtles, aga vastust ei saanud. Hommikul otsustas Eduard minna Udu-Undeli juurde nõu küsima. Kui Eduard jõudis uduvärvi ussikese juurde ja küsis talt nõu, vastas ussike väga üleolevalt: "Teie olete linnud ja mina uss. Mina magan talveund. Vähemalt kasvatsen. Teie peate lõunamaale lendama. Aga sina pead küll helikopteri või lennukiga sinna sõitma, kuna sul ei ole ju tiibu. Ja üldse pole see minu mure." Ta lõi ukse Eduardi nina ees kinni.

Eduard oli väga õnnetu, et Udu-Undel niiviisi tegi. Talle tuli meelde tema poolt austatud helesinine pilv, kes suvel vahetpidamata tema kallist puukest kastab. Eduard läks otsemat teed tema juurde nõu küsima. Pilv vastas elutargalt (kuna ta oli juba üsna vana): "Mõtlemine tasub mõtlejale." Sedamaid pani ta mootori tööle ja hakkas uuesti sinise veega puud kastma. Eduard läks mõtlikult koju. Ta

mõtles tükk aega, kuid äkki läksid ta silmad särama kui väikesed päikesed. Eduard läkski päikese juurde ja küsis: "Armas-kallis päike, kas sa lubad mul sinu küljest natuke armas-sinist soojust ja kiirgust kotti võtta?" Päike vastas rõõmsalt nagu alati: "Ja, muidugi, kallis Eduard. Sa võid oma kohevsinise kotikese minu kiire külge siduda ja ma täidan sinu koti ise." Eduard tänas ja sidus oma kotikese päikese kiirgavsinise kiire külge. Kui saabus talv ja kõik linnud olid ära lennanud, andis päike talle tema toreda kotikese. Eduard tegi selle lahti ja korraga oli tuba hästi soe ja valge.

Kui ta oli ennast mugavalt oma pehmesse tugitooli istutanud ja raamatu kätte võtnud, koputati uksele. Eduard tegi ukse lahti ja ennäe – seal seisis täiesti jäätunud Udu-Undel. Ussikesel ei tulnud kuidagi tumesinist und peale ja tema maja oli väga külm olnud. Siin ta nüüd oma tumesinise murega oli! Ta küsis, kas ta võiks talve Eduardi juures veeta. Eduard oli lahke ja lubas. Niimoodi läkski külm-sinine talv mööda.

Kadri Noormets Viljandi Männimäe koolist

Osavnäpp

NALJAKAS VEDRU-JAANIUSS

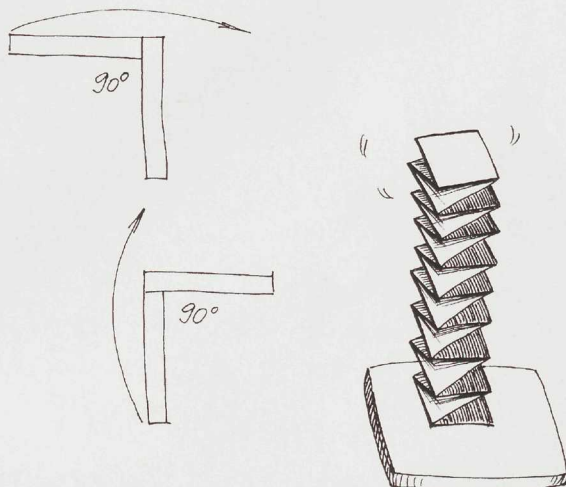
Lõika välja kaks pabeririba mõõtudega 70 cm x 3 cm. Värvri ribade mõlemad pooled nii, et üks oleks kollane, riba keskosa heledam roheline ja teine ots tumeroheline. Kasuta tavalisi värvi- või viltpliiatseid, sest paber ei tohi märguda.

Kui ribad on värvitud, aseta need kollased otsad kohakuti 90° nurga all, nagu joonisel näidatud, ühe riba ots teise riba peal. Liimi need omavahel kokku. Nüüd hakka vedru-ussi punuma, tõstes kordamööda ühe riba üle teise.

Kui ribad ussiks punutud, liimi kokku ka tumerohelised otsad ja kinnita need papist alusele.

Tõmba vedru-uss püsti. Ongi valmis!

Krista Karm Jutt

Mina kogun kosmeetikakotte – ükskõik, milliseid. Paljud neist on Yves Rocherist. Hakkasin neid koguma aastal 1997. Mu kogus on praegu ainult 6 - 7 kotti. Aga alguseks sobib küll, eks ju?

Miks on kosmeetikakotte hea koguda?

- Neid on palju, erinevaid ja ilusaid.
- Neid võib kasutada – kogu aeg erinev.
- Neid saab peegelkappi ilusasti paigutada.
- Neid on üldse tore koguda.

Liis Lass Tallinnast

Mina kogun loomakleepokaid ja salvrätte. Praegu on mul 116 kleepsu ja 50 salvrätti. Mu sugulane kogus ka loomakleepokaid ja meil oli hea vahetada. Sõbranna kogus mul varem ka salvrätte. Mina kogun aga hoolega edasi.

Janne Kasela Kivijärvelt

Mina kogun marke ja raamatuid! Ove Ainsalu Vastemõisa vallast

MUL ON HIRVEMUUSEUM!

Minu hirvede kogu sai alguse raamatust "Bambi". See meeldis mulle nii väga, et hakkasin koguma kõike, mis on hirvedega seotud, alates mänguasjadest ja lõpetades hirvekujutistega hambaharjadega.

Siiani on mul õnnestunud saada üheksa suurt hirve. Esimene neist kannab nime Härra Bambi, ma sain ta oma 8. sünnipäevaks. Ta on mu hirvekogust kõige suurem ja ka ainuke sarvedega loom.

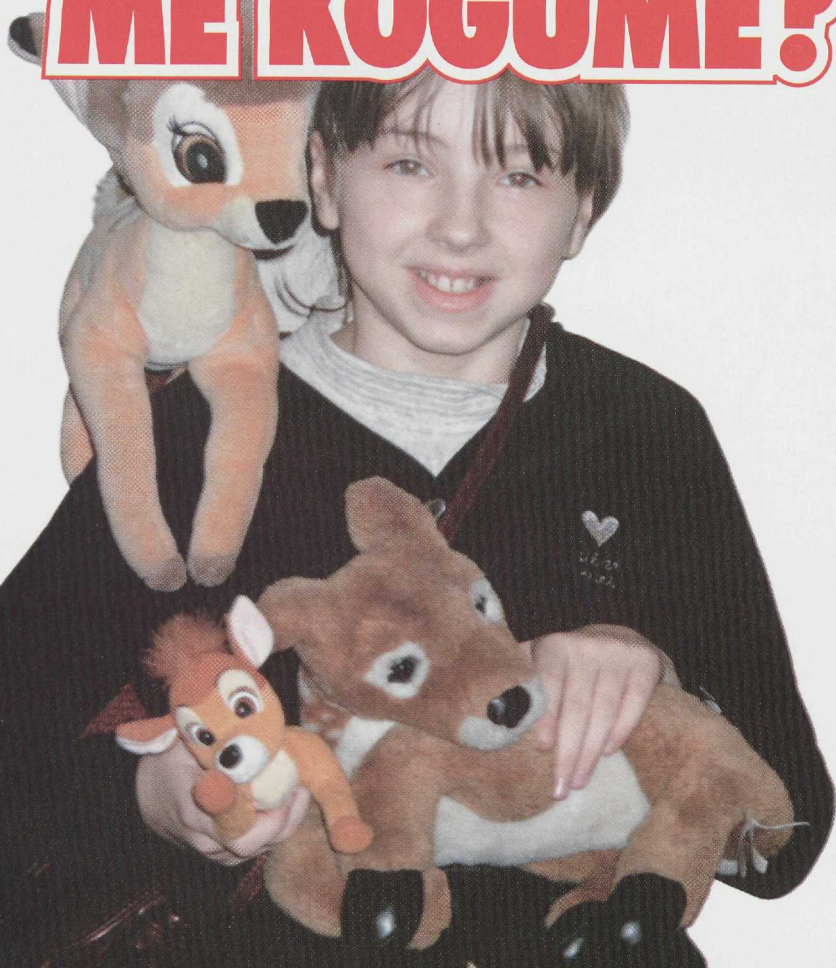
Viimane, üheksas hirv on Bimbo (pildil punkarisoenguga), see kingiti mulle ühe teistkümnendaks sünnipäevaks. Minu enda kõige suurem lemmik on Bambi. Pildil on ta keskmise suurusega, kõige tähnilisem.

Kõik mu hirved poleks pildile ära mahtunud. Peale Härra Bambi ja Bimbo on seal veel Proua Bambi – see, kes on kõige suurem. Kodus on mul veel Bembu, Bambi, Faline, Feline, Fäline ja Punkarpea. Minu tuba kutsutakse meil kodus hirvemuuseumiks. Hirved on küll mu lemmikloomad, aga mulle meeldivad ka kassid, hobused ja koerad. Neist viimane on mul endalgi, ta nimi on Penelope ja ta on bernhardiin.

Lisaks hirvedele kogun ma ka kleebispilte, igasugust muusikat ja karvaseid mänguasju. (Muuseas, ka hirved kuuluvad viimaste hulka.) Kogun ka oma lemmikansamblite plaate: Spice Girls, The Corrs, Backstreet Boys, S.O.A.P. ja Boyzone. Enamus neist on mu isa kingitud.

Greete Kõrvits Tallinnast

MIDA ME KOGUME?

Pisipõnn

**Joonista
või kirjuta, mis on
puudu rulluisutaval
tüdrukul!
Parimatele
auhinnad!**

Pildi joonistas Kirke

SUVI, SUVI, SOE JA HELE
KUTSUB MEID RULLUISUKUDELE!
KAITSMED ÜMBER, KIIVER PÄHE –
MUIDU SÕITMA ME EI LÄHE!

SUVI, SUVI, SOE JA HELE
MEELITAB MEID RULADELE!
ULJALT LIUGLEB IGA RULA –
SÕITES MÄNGI KASVÕI KULA!

SUVI – VÕTKEM VASTU TEDA
RULADE JA RATASTEGA,
AGA KUIGI LÖPPES KOOL,
ÄRA SIISKI IGAL POOL
RATTAL KIHUTAMA KIPU!
ÄRA SÕIDUTEELE TIKU,
KUI EI SÕIDA OSAVASTI –
SÖBER, SEE EI LÖPE HÄSTI!

KÕIGEPEALT SA SÕITA PROOVI
KAITSTUD KOHAS KESET HOOVI
VÕI SIIS MÕNES KINDLAS KOHAS,
MIS ON MASINATEST PUHAS.

SÕIDUTEELE VÄLJA AGA
ÄRA TORMA TUHINAGA –
SEALT VÕIB AUTO TULLA JUST...
ON SIIS VAJA ÕNNETUST?!

ARMSAD SÕBRAD JA SUGULASED!

Triibu-Liine, kes hiljuti sai
oma elu esimesed rulluisud,
oleks äärepealt oma hoovist välja
sõites auto alla jäänud.

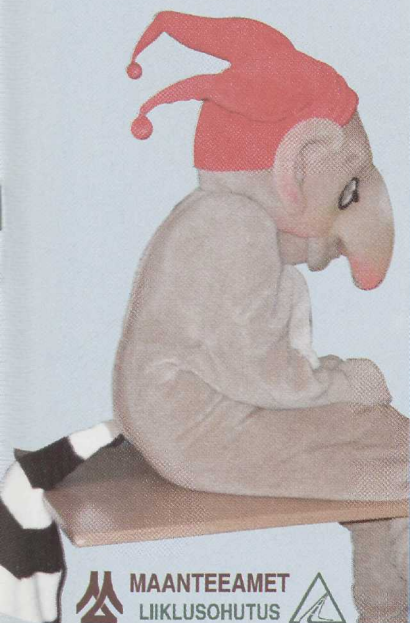
Hirmus mõelda, mis oleks võinud
juhtuda, kui autol oluksid veidi
viletsamad pidurid ja autojuhil
väiksemad sõidukogemused –
kuidas oleks **Hea Laps**

Triibu-Liineta hakkama saanud?

Nüüd peab lapsur põialt,
et kõik meie lugejad oleksid suvisele
meeleolule vaatamata

**LIIKLUSE HÄSTI ETTEVAATLIKUD!
ERITI TÄHELEPANELIK TULEB OLLA
MAANTEELE VÕI TÄNAVALE JOOSTES
VÕI VÄLJA SÕITES –**

hooletusele võib järgneda suur õnnetus,
olgu sul või kolm kiivrit korraga peas...

SIRI

Leelo Tungal

Õpetaja Lõolemb oli oma fotoalbumeid korrastades leidnud ühe oma lapsepõlveaegse pildi, mis kujutas teda – tollal pisikest tüdrukunäpsu – Pöial-Liisina. Ja kuigi ajalooramatud kirjeldasid viiekümnendaid aastaid kohutava perioodina, millest ainult üksikud elu ning auga välja tulid, tekkis õpetaja Lemme Lõolembil tahtmine ajaratat tagasi pöörata. “Meie põlvkonna lapsepõlv oli ikka palju huvitavam ja ilusam kui praegustel lastel!” ohkas õpetaja ning tegi koolis ettepaneku korraldada üks tõeline ja asjalik kirjanduslik karneval.

Pedagoogid kehtasid olgu – eks korraldagu, kui viitsib, ja õpilased olid ka algul üpris ükskõiksed, aga kui kirjandusõpetaja teatas, et kõige paremini esinev klass saab suure tordi ja kaks järgmist keskmise, siis tekkis nii mõnelgi lapsel pähe päris häid karnevalimõtteid. Ja kui levis kuuldus, et üheksas klass – kahe-teistkümnest noormehest ja kahest tüdrukust koosnev üsna üleoleva käitumisega punt – kavatses karnevalist osa võtta terves koosseisus, hakkasid kõik teisedki agarasti ettevalmistusi tegema.

Hele, Laura ja Peeter otsustasid mängida kolme musketäri. Rollide jagamisel tekkis küll vaidlus selle üle, kes mängib Porthost – sest kes see siis paks tahtis olla! –, aga kui Peetri väikevend Aimar oli nõus esinema, diivanipadi kõhul, siis lahenes seegi probleem. Peeter värvis venna kepphobu pea oranžiks ning hakkas D’Artagnaniks, Hele oli Athos ja Laura Aramis.

Kaheksas klass, kelle hooleks jäi saali kaunistamine, oli lausa imet teinud: laes rippus serpentiine, õhupalle ja muid ilustusi, igas nurgas asus mingi isevärki koobas või los-

“Ei, niisugust asja pole küll juhtunud! Me ainult ütlesime, et kui Siri tahaks, siis võiks ta Moosi lakke visata!”

situba ja isegi valgus, mis langes laelampidest, oli muutunud fantastiliseks. Koolisaali astudes tuli lastel tunne, nagu oleksid nad sattunud mingile muinasmaale.

“Kahju, et Siri välja ei ilmunud!” ohkas Hele vööli rippuvat papist mõõka kohendades. “Tema oleks kindlasti meie uhked kostüümid selga võlunud!”

“Ah, sina ikka oma Siri-jutuga!” vangutas Aramis-Laura pead. “Ma ei usu enam hästi, et ta mingi tulnukas oli – lihtsalt midagi mustkunstniku õpilase taolist ja kõik!”

“Oli kes oli,” arvas Peeter, “igatahes nüüd teda enam siin pole. Ja mis tal meie alevikus teha olekski! Mingid kunstnikud või kunstnikud, keda ta taga ajas, siia kanti elama ei tule...”

“Kunstnikud ei ole kunstnikud,” seletas Athos-Hele. “Need on hoopis kunstinimesed, umbes nagu robotid või nii, ainult et mitte mingid plekikobakad, vaid täpselt pärisinimeste väljanägemisega. Siiriuse teadus ja tehnika on juba sajandeid olnud

väga kõrgel tasemel, ja nii nad valmistasidki mõned sellised kunstinimesed ja läkitasid nad meie plaanidele. Siri saadeti siia selleks, et ta uuriks välja, kuidas kunstinimesed on Maa peal kohanenud ja kas nendega on ka mingeid probleeme...”

“Ah, jätta uduajamine!” lõi Laura käega. “Mina pole küll ühtki kunstinimest näinud – ei meie alevikus, Tallinnas ega isegi telekas!”

“Aga kui nad on täpselt tavaliste inimeste moodi?” küsis D’Artagnan-Peeter hobusekepiga vastu pörandat koputades. “Mis siis, kui mi n a j u s t o l e n g i k u n s t i n i m e n e ? ”

Väike Aimar, kes Porthosena oli suuremate juttu, suu lahti, pealt kuulunud, puhkes nüüd naerma: “Ei, sina, Peeter pole küll kellegi kunstinimene! Ma ise nägin, kui palju sul pöidlast verd tuli, kui sa mulle paju-pilli tegid ja noaga sisse lõikasid! Ja nohu ajal jooksis sul nina nagu mahlakask!”

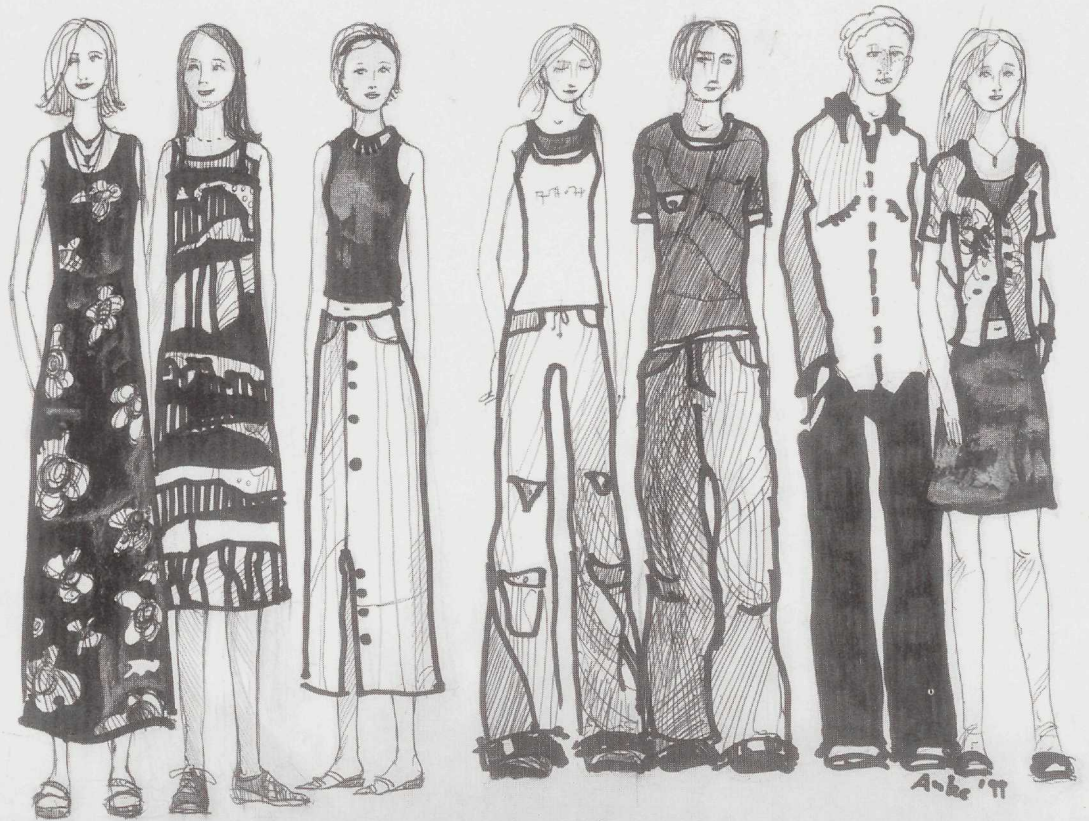
Peeter muigas: “Nojah, aga sealt tuleb nüüd üks päris-robot!”

“Jube hästi tehtud!” kiitis ka Hele. “Kui tal plastkihvu suus ei oleks, siis ei aimakski, et see on Rico!”

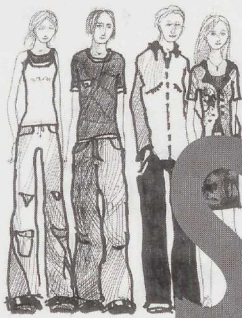
Rico ei arvanud, et plastikust vampiirihivad oleksid roboti jaoks liig – otse vastupidi, ta näitas neid üliheldelt üle kogu näo naerdes.

Järgneb

Suverõivad olgu lahedad!

Suvi on aeg, kus tahad end mu-
gavasti tunda. Kooliaeg on
möödas ja kohustusi ei ole –
välja arvatud ehk ainult maa-
sikate kastmine või aeg-ajalt
nõude pesemine. Nüüd võid
riietuda võimalikult vabalt – kanda
kärtse värve ja nappe nabapluuse, kui
süda soovib.

Väga soositud on praegu igasugu-
sed kleidid ja õlapaeltega topid, moes
on ka alt laienevad tumesinised tek-
sased ning madalad kingad.

Suvelgi tuleb aga lähtuda oma
isikupärasest joonest, võtmata eesku-
ju teistest. Pole ju eriti huvitav, kui täna-
vapilt on täis ühesuguseid kolmetrii-
bulisi dressipükse.

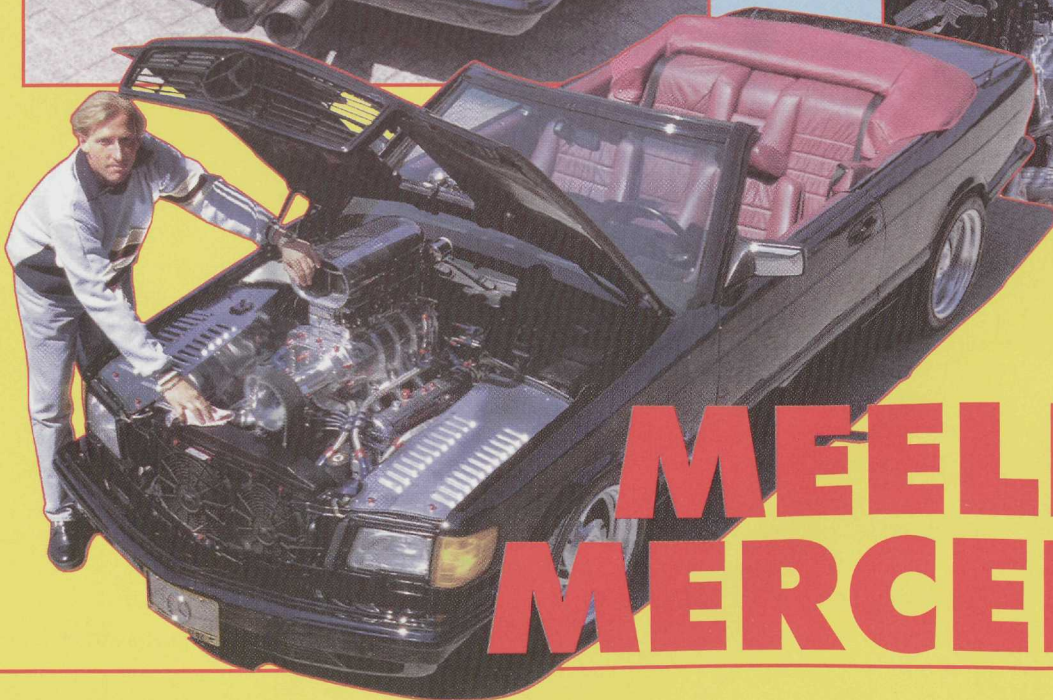
Suve meelisvärviks on valge – nii
rõivastuses kui jalatsites ja meigis.
Moes on ka muud heledad toonid:
helehall, -beež ja -sinine. Kleidikan-
gas võiks olla geomeetrilise mustri-
ga või siis suurelilleline.

Elurõõmsat suve!

Joonistas ja kirjutas Anke Lil

Nukkvõll

Fantaasia ja rahapuudus Saksamaal elavat Werner Jürichit autode ehitamisel ei takista. Mercedes-Benz 560 Coupe'd ostes teadis ta kohe, mis sellest välja ehitada. Auto, mis isegi Saksamaal ei kuulu igamehemasinate hulka, ei pakkunud Wernerile algupärasena huvi, sest tema arvates on üksteisega sarnanevad autod liiast.

Esimeseks ülesandeks tegi mees endale auto kere lahtiseks muutmise – selle eest vastutas Florida firma Coach Builders.

Masina uued veljed pärinevad kuulsalt ameerika veljevalmistajalt Boydilt ning salongis on materjalidena kasutatud pähklipuud ja nahka. Auto mootoriks oli ostuhetkel firma A.M.G. poolt forsseeritud 5,6 liitrine V8. Wernerile sellest loomulikult ei piisanud, sest ta laskis mootorile paigutada B D S'1 kompressori ja 2 Holley' karburaatorit, mis kasvatasid mootori võimsuse 450 hobujõuliseks. Härra Jürichi sõiduriist ei jäta kedagi külmaks – ta kas meeldib väga või siis ei meeldi üldse, Paistab, et mõnele siiski meeldib – seda näitavad kaks Wernerit riulit ehitavat karikat. Üks neist esikoharikatest pärineb Düsseldorfis autonäituselt ja teine piiri tagant Belgiast. Otse loomulikult sobib see auto kõige rohkem Saksamaa "autobahnidele", mis on kiirusepiirangutest vabaks. Ära on võetud ka mootori elektroonilised piirajad, mistõttu auto tippkiirus on peaaegu 300 km tunnis. Tõepoolest – mis võikski olla parem, kui sõita algupärase maksimaalselt 250 kilomeetrit tunnis kihutava luksusmersu kõrvale, lehvitada ja kummide vilinal tast mööduda.

Märt Lauks

MEELETU MERCEDDES

**'90 MERCEDES BENZ 560
SEC CONVERTIBLE.**

Võõrad mõtted

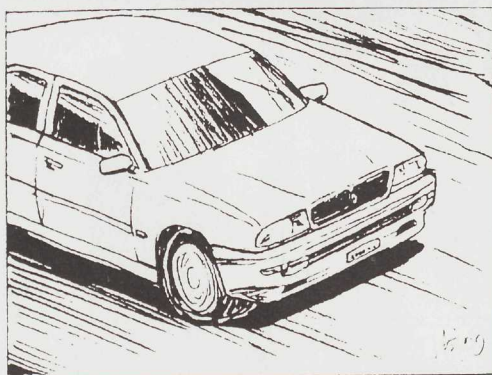
VEIKO LIIS © 1998

19 MIS JUHTUS DIRK PANNERIGA?
MIKS JÄLJED DOTAMATULT
ÄRA KADUSID.

DIRK JÕUAB KOOBAST VÄLJA
NING JÄÄB SEISMA SUURELE
KIVILE. ON HOMMIK.
LOOMA POLE KUSAGIL NÄHA...

LEE, SPIKE JA JIMMY

mõistsid alles mullu, kui tähtis on muusikute jaoks hea mänedžer. Nimelt 1998. aasta sai pöördepunktiks "911"-le – kolmeaastaseks saanud bänd vallandas oma vana mänedžeri ja palkas John Bensoni (kes on ka "All Saints'i" mänedžer). Kui poisid alles alustasid, uskusid nad sinisilmselt oma mänedžeri (kelle nime nad nüüd suhugi ei taha võtta), kes teatas, et muusikaäris pinnale jäämiseks tuleb nädalas vähemalt 2 kontserti teha, hulgaliselt intervjuusid ajakirjadele ja televisioonile anda, tantsutrennis käia ning loomulikult uusi hitte vorpida. Selli-

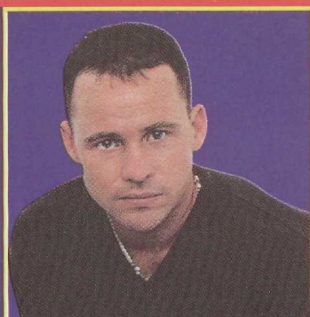

se pressi all, ilma päevagi puhkamata, pidasid Lee, Spike ja Jimmy vastu kaks aastat, siis hakkas jõud kahanema (Spike kukkus laval kaks korda kokku) ja äärepealt oleks uustulnuk "Five" nende fännid üle löönud, kuid otsustav samm "paha" mänedžer vallandada päästis "911" elu. Kuu aega puhkust Mallorca taastas kaotatud energia ja koos uue mänedžeriga oli "911" valmis jälle (edetabelite) tippe vallutama. Uus tõus tippu tõi kolmikule pähe popmuusikutele omase "filosoofilise"

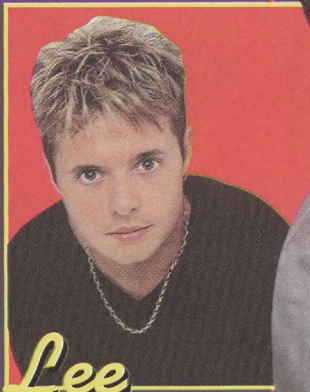
küsimuse – mida teeksin, kui oleksin maailma valitseja? Kõigepealt valisid nad endale troonid – Spike otsustas tavalise tugitooli, Lee lamamistooli kasuks, Jimmy aga soovis bürootooli (sellega saab keerutada ja nii kõiki silmas pidada). Siis otsustasid nad välja anda uue seaduse: mitte kedagi ei tohi enam peale tunde jätta (sest suurema osa oma lapsepõlvest oli Lee peale tunde koolis istunud). Ühel nõul arvasid nad ka, et maailma valitsejal peab olema suur kroon – nii suur, et selle alla saab peita igasuguseid snäkse, sest kunagi ei tea, millal kõht võib tühjaks minna.

Mallorca puhates tekkis neil ka uue imidži idee – kuna nad ei taha kuuluda magusate poistebändide hulka (ja "girl-powerit" nad kohe kuidagi ei saa esindada), mõtlesid Lee ja Jimmy välja uue "poweri" (ingl. jõud) – "puppy-power" (kutsika-jõud). Lee arvates sarnanevad nad kutsikatega nii väliselt kui siseselgelt ja ta tahaks, et ka fännid nii arvaksid.

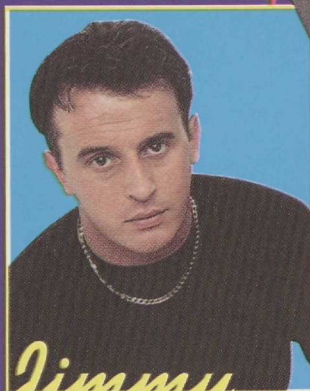
Ines Mägi

Spike

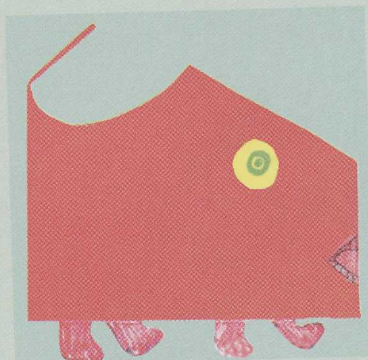
Lee

Jimmy

Punane koer

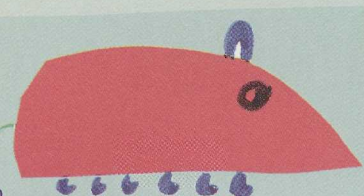

Elas kord üks väike koerake. Kui ta sündis, oli ta roheline, aga kui ta sai 3-aastaseks, läks ta punaseks ja kõik teised koerad, kes olid valged, mustad, hallid ja pruunid, narrisid punast koera. Ükskord läks punane koer jalutama. Siis nägi ta ühte tüdrukut, kes oli üksinda. Ta oli umbes kuue aastane. See väike tüdruk võttis koera endale ja nii elavad nad siiani KOOS!

Mari Randmaa Jõgeva
ühisgümnaasiumi II-a klassist

Hiir ja jalad

Hiir läks magama. Hommikul, kui ta ärkas, nägi ta, et talle on palju jalgu alla kasvanud. Ta mõtles, et see on mingi nali. Ta proovis neid ära võtta, aga ei saanud. Siis läks hiir arsti juurde. Arst ütles: "Sul on jalahaigus!"

Mairi Vaher Jõgeva
ühisgümnaasiumi II-a klassist

Kartulid

Elas kord naine, kes hakkas kartuleid keetma ja siis läksid kartulid nii vihaseks, et hüppasid potist välja. Nad olid nii vihased, et läksid näost punaseks. Aga järgmine päev said nad jälle sõpradeks. Ja nii see lugu lõppes.

Triinu Niitov Jõgeva
ühisgümnaasiumi II-a klassist

Kevad

On ilus kevadilm,
seda näeb mu silm.
Ammu sulanud on lumi,
toiduteri nokib tuvi.

Päike paistab, ilm on soe.
Kiisu mulle sülle poeb.
Metsas õitseb sinilill,
aias kasvab värsked till.

Max Mikli Gustav Adolfi
gümnaasiumi II-a klassist

Kevad tuli

Kevad tuli päiksega,
nüüd saab väljas hullata.
Tõmban pähe mütsilotu,
siis on mõnus minna loiku.
Jooksen ringi sill ja soll,
varsti olen porikoll.
Õhtul kuivamas on reas
püksid, särgid nõöri peal.

Eneli Kiidli Gustav Adolfi
gümnaasiumi II-a klassist

Jõgeva lapsed käisid
Tallinnas kohtumas
Triibu-Liine, Henno Käo
ja toimetusega.

Edgar Valter

NAERU-USS JUKULIKKE KÜSIMUSI

? Mille poolest erineb õpilane õpetajast?

Õpilane areneb pidevalt edasi.

? Mis on juhtunud klassis, kus üks naerab ja teised vaikivad?

Õpetaja viskas nalja.

? Mis on puhas siis, kui ta on must?

Klassitahvel.

? Mille poolest erinevad porgandid uusriikaste lastest?

Porgandeid on kasvatatud.

? Milliseid lööke vajab õpilane selleks, et ellu jääda?

Südamelööke.

? Mille poolest erineb koolikott jalgpallist?

Ei millelegi poolest.

? Mille poolest erineb kool hullumajast?

poolest. Addressi ja telefoninumbri

? Mis juhtub koolist tulevate õpilastega, kui vihma sajab?

Nad saavad märjaks.

? Mille poolest erineb hamburger telliskivist?

Hammusta, siis saad teada.

? Mille järgi saad teada, et kokakoolapudel on vihane?

Vihane pudel lasseb avamisel kuulda tigeidat sisinat.

? Mis juhtub, kui jood pudelitäie kokakoolat?

Pudel saab tühjaks.

? Mis on kokakoola joomise ja WC-s käimise vahe?

Ümber pool tundi.

? Millise pealiigutusega saab kõige enam kaalust alla võtta?

Peaputusega söögilaual.

? Mis väheneb süües, kuid kasvab nälgides?

Söögiisu.

? Miks külas ei saa olla kaks päeva järjest?

Seepärast et vahetpeal saabub öö.

? Missugugune on kõige lähem ajaühik?

Vahetund.

? Kuidas nimetatakse seadeldist, mille abil võid näha läbi ka kõige paksemast seinast?

Aken.

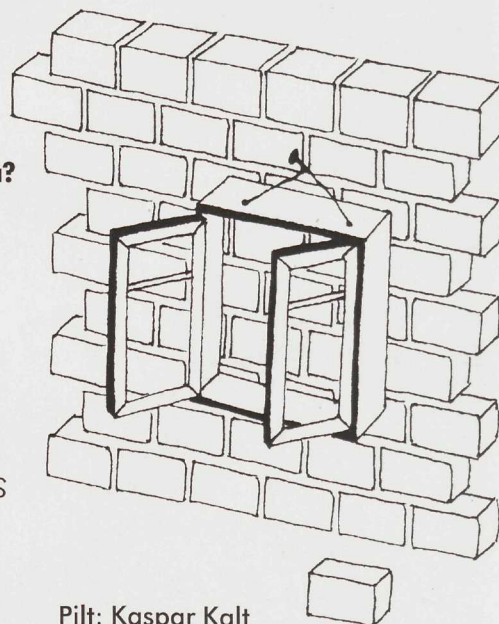
? Kuidas on mitmus sõnast "aknaruut"?

Klaasikillud.

? Mida teevad kahemeetrised korvpallurid vabal ajal?

!a istuvad siis sinu ette.

Õotavad, kui sa lähed kinno

Pilt: Kaspar Kalt

A. S. Puškin

Linnuke

Päikselisel kevadpühal
kodust eemal, kaugel ära,
vanad kombed meeles üha,
päästan linnukese ära.

Pole minul mõtet vist
jumalale viha kanda:
tema teostest ühel' just
suutsin vabaduse anda.

Tõlge: Maarja Läänesaar
Lasnamäe gümnaasiumist

“Puškini muinasjutud”

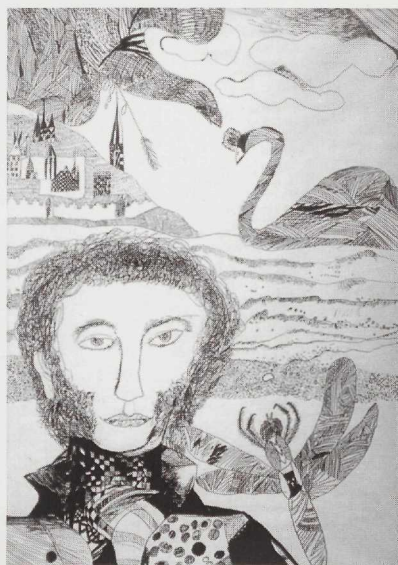
Alina Orav

KOOLILAPSED TÖLKISID KLASSIKAT

6. juunil on
maailmakuulsa
vene luuletaja
Aleksandr Puškini
(1799 - 1837) kahe sajandis
sünniaastapäev.

Küllap oled lugenud poeedi värssmuinasjutte tsaar Saltaanist ja kalamehest ning kuldkalakesest, ja tulevikus pakub sulle kindlasti sügavaid lugemis- elamusi tema värssromaan “Jevgeni Onegin”. Puškini luulet on tõlkinud paljud meie parimad poeedid. Betti Alver, August Sang, Kalju Kangur...

Tänavu aga proovisid Puškini luule eestindamisel oma sulge ka meie koolinoored. Kuigi klassikat pole kerge tõlkida, said paljud neist oma tööga kenasti hakkama.

Puškin

Igor Palonen (8)

“Tõmmu nooruk käib alleel”

Olga Aleksejeva

Taassünd

Barbaarne uimlev rändur maalib
nii võika pildi geeniusest.
Ja oma võltsitud blamaaži
tal külge kleebib – mis siis sest.

Ent võõrad värvid aastatega
kui kadund soomus langevad
ning meie ette säravana
kui varem – geenius tõuseb taas.

Nii kaovad ka kõik eksimused
mu hingest ära piinatust
ning ärkavad mus nägemused
mu nooruspäevist puhastest.

Tõlge: Verner Keel
Tondiraba gümnaasiumist

KOPRAKLUBI

Liis Lass Tallinnast,

kes meile saatis 3-päevase Kopraklubi laagri kava, on kindlasti mitmes laagris käinud, sest tema laagripäraselt vormistatud kirja tumedad siksakilised servad oleksid nagu laagrilõkke lähedust tundnud. Meie laagri sisustamiseks sobiks sealt võtta nii mõndagi: enesetutvustus, jalgsimatk ümbruse tundmaõppimiseks, juturing lõkke ääres pärast huvitavat loodusmatka, piknik metsa all. Tema kavast on aga jäänud välja skaudioskuste omandamine ja tegevused nende oskuste kasutamiseks.

Võtame kasvõi maailmakaarte määramise kella abil, millest mainumis juttu oli. Siinkohal peaks kohe lisama, et joonisel kujutatud NORDisuuna leidmise juurde jäi märkimata, et see kehtib lõunapoolkeral – vabandust! Põhjapoolkeral kasutatakse ikka joon. 1 (eelmises numbris) kujutatud meetodit, pidades meeles, et meil asub päike ennelõunal ida pool ja pärast lõunat lääne pool.

Lisaks sellele võib meelde jätta, et päike asub alati idas (OST) kell 6 hommikul ja läänes (WEST) kell 18.00 pärast lõunat. Kell 12.00 on päike lõunas (SÜD), kell 00.00 aga põhjas (NORD). Kell 3.00 on päike kirdes (NORD-OST), kell 15.00 edelas (SÜD-OST) ja kell 21.00 loodes (NORD-WEST).

Looduse tundmaõppimisel tuleb skaudil ka järske ja tundmatusse suunduvaid radu astuda.

Skaudilaager pole lõbustuskoht, kuid lusti ja nalja leidub seal alati parasjagu.

Inimene tegeleb kogu elu igasuguste mõõtmistega ning võib jääda hätta, kui mõõdulinti pole käepärast. Oma keha mõõte tundes võib päris rahuldava täpsusega mõõta näiteks, kas autosse mahub kokkupandav õngeritv või mõni muu pikk ese. Skaut jätab meelde või koostab tabeli oma keha mõõtudest. (Vaata joonist.)

Laagris olles kasutavad skaudid mitmesuguseid signaale ja märke, seepärast on skaudijuhil vilenööri otsas alati ka vile.

Väga oluline on teada nii laagris kui mujal lõkke tegemise reegleid: on ju mõnigi suur metsatulekahju saanud alguse oskamatuses tulega looduses ümber käia, seepärast jätke meelde, et

- 1)** tuleaseme ümbus tuleb hoolega puhastada kõigest süttivast;
- 2)** tule leviku vältimiseks eemalda

alati mättad, pane need kõrvale, ja aseta lahkudes need tagasi oma vanale kohale, kattes nendega kustunud tuleaseme;

3) turvapinnasele on ohtlik tuld teha, selles võib tuli hõõguda aastaid. Sellisel pinnasel tuleb lõkke alla ehitada platvorm;

4) ka lõkkesüüpe vali vastavalt vajadusele. Laias laastus on lõket vaja soojuseks ja toiduvalmistamiseks, valgustuseks ja laagrituleks. Skaudilaagris on kasutatavamad olnud täht-, renn-, koonus- ja püramiidlõkkesed.

Skaut peab oskama lõket süüdata igas olukorras ühekahe tikuga. Tikke tuleb metsaelus kokku hoida. Tubli skaut oskab tikkude lõppedes ka

vibu ja oherdiga tuld süüdata.

Need ja veel paljud looduses liikuvale inimesele vajalikud tarkused on skaudi töökavas talvel ja suvelaagrites tuleb neid kasutada ning juurde õppida.

Kirjuta, kas soovid tulla laagrisse, siis saadame teate, mis tingimustel sinna saab.

Skautmaster Leho Männiksoo

Barbindus

IGA SÕRME JAOKS SÕBER!

Barbie´l, nagu ehk juba tead, on väike õde Shelly. Sihuke väike armas tüdrukutirts, kellest on vanemale õele nii rõõmu kui muret. Need, kes on pidanud oma väikesi õdesid-vendi hoidma ja kantseldama, teavad, missugused need mured ja rõõmud on. Muidugi meeldib Barbie´legi aeg-ajalt väikeõega jalutama käia ja mängida, kuid vahetevahel ajab pere noorim võsuke tal ikka hinge täis kaeriti siis, kui vanem õde tahaks rahus raamatut lugeda või sõpradele kirju kirjutada, Shellyl on aga plaanis sõpradega lauluvõistlust või karaokepidu korraldada. Ja semusid sel tirtsul jagub – ainuüksi südamesõpru on tal kümme – iga sõrme jaoks üks! Barbie´le ei jää hästi kõigi nimedki meelde! Ometi on igaühe vanemad valinud oma lapsukestele nende meelest kõige ilusamad ja kõlavamad nimed...

**AGA KUIDAS
SINULE NIMI LEITI,
ARMAS LUGEJA?**

**Uuri see asi
ema-isa käest järele,
pane paberile ja saada
oma nimelugu enne
5. juulit meie toimetusse!
Parimatele
auhindadeks Shelly
väikesed sõbrad!**

RIMONNE

Kirjanurk

Seekord tõi post meile jälle nii palju geniaalseid teoseid, et Triibu-Liine oleks tahtnud taas kõigile auhindu jagada – kui ta vaid oleks miljonär... Kes seekord ei võitnud, sellel on ehk edaspidi õnne, eks ju?

Juunikuotervitus kõigile sõpradele ja sugulastele!

Tallinna-lähised lapsed saavad oma preemiad kätte Kullo Galeriist (Kuninga 6), lõunaestlased Tartu Lasteraamatukogust. Kellel on muid soovet, see helistagu toimetusse!

Ja veel. Nii mõnigi kena töö on jäänud auhinnata, kuna nii joonistusel kui ümbrikul puudub autori aadress. Pange ikka oma nimed-aadressid-telefonid IGA TEOSE tagaküljele kirja, eks?

Ilusat jaanikuud kõigile sõpradele ja sugulastele soovides

Teie vana hea Triibu-Liine Nessuke

HEI! Olen 11-aastane MAARIT, kes ootab kirju nii poistelt kui tüdrukutelt. Võiksid saata ka foto! Minu huvialad on jalgrattasõit, ujumine ja rulluisutamine.
MAARIT KIVIKINK, Vati 3, Tallinn 10112.

OTSIN KIRJASÕPRA!

Minu nimi on MARI-LIIS, olen 10 aastane, Mulle meeldib rulluisutada, kirjutada, joonistada ja väljas ringi tuuseldada. Mulle võivad kirjutada kõik lapsed, kellel vähegi aega on!
MARI-LIIS REBANE, Kunderi 26 - 1, Tallinn 10121.

NB! Järgmise Hea Lapse vahelt leiad luik Pauliga klepsu!

Miljonäri-auhinnad saavad
Jõgeva ühisgümnaasiumi III-c klass, Tallinna Valdeku keskkooli V-b klass, Tallinna 53. keskkooli V klassid, Oonurme algkool, Tahkuranna lasteaed-alkooli V klass, ja Aet Rebane Tartust, Taavi Kendra ja Mari-Liis Rebane Tallinnast, Leena Allik Viljandist ja Rasmus Sandrak Kolgast.

Koomiksi-auhinnad lähevad
Anne Helsteinile Võrru, Maarja Nurgale Järva-Jaani, Kristel Tõnison, Sabrina Krabe, ja Martiina Viilile Tartusse.

Popviktoriini-klepsud võitis **Andres Jakovlev Tallinnast.**

Ristsõna-kassetid saavad
Madis Avi Tartumaalt ja Margot Liidemann Haapsalust.

Barbie pulmakleidid saavad
Käbi Stolovitš ja Kärt Rebane Tartust. Liisi Tagel Kanepist, Laura Mürsepp Puskarust, Liljan Leo Viskoosast ja Aire Vaigu Elvast.

SUURE LEGOAUTODE VÕISTLUSE VÕITJAD

on nüüd selgunud. Fotomudelite-auhinnad saavad **LIIS LASS, ANDRUS PISA** ja **JAAK TÄNAVA** Tallinnast, **SIMMO** ja **ERIK JAANISO** Tartust, **ROLAND LAOS** ja **IMRE** ning **MARKUS HÕRAK** Karksi-Nuiast ning **KULLA pere lapsed** Laevast.

Joonistajatest tunnistas Žürii parimateks **EGERT** ja **MAREK VILGASE** Sindist, **ARTJOM DAŠKEVIŠI** Sillamäelt, **MARTIN MEERJA** Jõgevast; **URMAS JÄRVE** Karksi-Nuiast, **TÖNIS ÜLEVAINO** Paliverest ja **RAIN SANDER KALA** ning **AGO KITSE-METSA** Tallinnast.

PEAAUHINNA – sõidu Legolandil – pälvis **KEN KARJANE** Tallinnast. Palju õnne!

Sooviksin leida kirjasõpru (poisse-tüdrukuid) vanuses 10 - 15. Minu hobiaid on ujumine ja rulluisutamine. Kogun klepse. Kirjas võiks olla ka pilt. Ise olen 12 aastane ja käin Vanalinna koolis 6. klassis. Ootan kirju!
LIIS LASS, Mahtra 10 - 11, Tallinn 13811.

HEI-HELLO, Triibu-Liine ja kõik lugejad! Otsin kirjasõpra vanuses 8 - 11 aastat. Lemmikbänd on Offapings. Hobiks on laevad ja nende mudelid.
KAAREL SILD, Vikerkaare 2 - 1, Tartu 51005.

TERE! Minu nimi on Doris, olen 8 aastane. Soovin leida kirjasõbraks

8 - 10-aastast tüdrukut. Mul on kodus 8-kuune küllik nimega Külli. Mulle meeldib ratsutada, rattaga sõita ja Spice Girls.

DORIS MEIGAS, Niidu tee 1 - 2, Püünsi k., Viimsi vald, Harjumaa.

Olen 12-aastane tüdruk, kes tahab leida kirjasõpru. Mulle meeldib muusikat kuulata ja viisi saada.

KRISTEL KIVIJÄRV, Kiisa 7 - 34, Tallinn 11313.

TERE! Tahaksin leida kirjasõpra. Olen 10-aastane, õpin 4. klassis, mul on 2 venda ja kass ja koer.

LIINA KUUSIK, Kivi-Vigala sjsk., Raplamaa 78001.

TÜDRUKUD ON RANGEMAD HINDAJAD!

Tunnistuste saamise aeg on käes ning nüüd on õige hetk kokku liita ka meie lugejate hinded ajakirja rubriikidele. Peab ütleva, et vastajate hulgas oli tüdrukuid palju rohkem kui poisse, ning et mõni neist käis "kahtedega" üpris heldelt ümber, siis ei saanud ükski lehekülgi piigadelt ümmargust "viit".

Tüdrukutelt saadud keskmised hinded on sellised.

Naeru-uss	4,8
Ristsõna	4,7
Viktoriinid	4,7
Barbindus	4,4
Lemmikloomandus	4,3
Looduselood	4,3
Salmik	4,3
Imelikud ilmingud	4,2
Järjejutt	4,2
Kirjalaps	4,2
Koolimullid	4,2
Koomiks	4,2
Lego	4,1
Pisipõnn	3,2
Kopraklubi	3,15
Nukkvõll	3,07

Triibu-Liine täna kõiki,

kes tegid asjalikke ettepanekuid ajakirja sisu asjus ning püüab neid kõiki arvesse võtta. Jagame ka nende arvamust, kes ütlevad, et tuleks korraldada üks mõnus Hea Lapse lugejate suurskogu – ainult et esialgu puuduvad meil sellise ürituse tegemiseks materiaalsed võimalused... Aga oleme optimistid ja loodame, et Hea Laps sammub koos kogu Eestimaa-ga ülesmäge!

Poisid hindasid Hea Lapse lehekülgi nõnda.

Imelikud ilmingud	5
Looduselood	5
Ristsõna	5
Viktoriinid	5
Naeru-uss	4,75
Nukkvõll	4,75
Kirjalaps	4,5
Koomiks	4,5
Lemmikloomandus	4,5
Järjejutt	4,25
Kopraklubi	4,25
Lego	4,25
Koolimullid	3,75
Pisipõnn	3,75
Salmik	3,5
Barbindus	3,25

Tüdrukute lemmikangelaste nimekirja sisaldas ühtekokku 118 nime – alates printsess Dianast ja lõpetades Ämblikmehega. **KÕIGE ENAM** punkte said **ERKI NOOL** (112), **LENNART MERI** (69), **LEELO TUNGAL** (61), **MAARJA-LIIS** (57), **MART LAAR** (47), **KRISTIINA ŠMIGUN** (44), **KALEVIPOEG** (38), **ELLEN NIIT** (33), **LEONARDO DICAPRIO** (31), **KATRIN ŠMIGUN** (28), **ANDRUS VEERPALU** (28), **EDGAR SAVISAAR** (26), **ENO RAUD** (25), **VAMPIIRITAPJA BUFFY** (22), **PIPI PIKKSUKK** (22), **EVELIN SAMUEL** (21), **KOIT TOOME** (21), **ASTRID LINDGREN** (20), **MART SANDER** (20) ja **VANESSA MAE** (19). Huvitav on nentida, et 18 punkti pälvivad 3 üpris erinevat isikut: Lydia Koidula, Sipsik ja Anne Veski.

Poisid nimetasid 96 kangelase nime. Nende sangarite hulgas oli rohkem poliitikuid ja põnevusfilmide tegelasi. Samaväärsete kangelastena nimetati näiteks Ämblikmeest, Jaan Rannapit, eelmist peaministrit Mart Siimanni, Rooma paavsti ja ... iseennast – tüdrukute seas polnud ainsatki nii julget enesearmastajat! Kõige enam punkte – 101 – andsid poisid meie presidendile. **LENNART MERELE** järgnevad **ERKI NOOL** (86), **MART LAAR** (41), **LEELO TUNGAL** (39), **KRISTIINA ŠMIGUN** (30), **WALT DISNEY** (29), **EDGAR SAVISAAR** (26), **MAARJA-LIIS** (24), **TOOMAS SAVI** (23), **PIPI PIKKSUKK** (18), **EDGAR VALTER** (18), **ELLEN NIIT** (17), **ENO RAUD** (17), **KOIT TOOME** (17), **ANDRUS VEERPALU** (17) ja **SÕJA-PRINTSESS XENA** (17) 16 punkti sai **RÄHN WOODY**. **ITA EVERILE** ja **ASTRID LINDGRENILE** anti 13 punkti. **KALEVIPOEG** (11) edestas 1 punktiga **TRIIBU-LINET**, **MART SANDERIT**, **VAL KILMERIT**, **FR. R. KREUTZWALDI** ja **DAVID HASSELHOFFI**, kes kõik said meie lugejapoistelt 10 punkti.

Rõõmu tegi see, et mõned lugejad pidasid kangelasteks ka oma ema, isa ja õpetajaid. Popiks peetakse direktorit nimega Sadam ja õpetajaid, kelle perekonnanimed on **HIIEPUU**, **KIRSS**, **MUTT** ja **VENDELIN**. Olgu neil – ja kõigil teistelgi headel õpetajatel edaspidigi jõudu sangaritegudeks!

Headel lastel on teadagi ka head emad. Pildil on Hea Lapse ning Pere ja Kodu emaloominguvõistluse võitjad koos sõprade ja sugulastega.

KALLISKIVI on kallis kivi!

Jah, mis seal salata: lapsed kannavad harva kalliskive – kui mitte arvestada neid keni kivikesi, mida leiab kraavipõhjast ja mererannast! Aga ausalt öeldes oleks ikka üsna veider vaatepilt, kui kogu klassi tüdrukute kõrvad, kaelad ja sõrmed piluksid juveelisädemeid igasse kanti! Kannatage, kulla tüdrukud, küll tuleb kord kätte aeg, kus teilegi kingitakse kalliskividega sörmuseid ja kõrvarõngaid. Muide, mõned nõiad ja muud asjatundjad väidavad, et igapähele meist on oma saatusekivi olemas. Eks igaüks usu seda, mida talle uskuda meeldib, kuid kenadest kividest pole kunagi keelatud kõnelda.

KAKSIKUTE tähtkujus (21. mai - 21. juuni)

sündinute saatusekivid on ahhaat, berüll, jaspis, mäekristall ja merevaik. Kuna selles tähtkujus sündinuid on õnnistatud nii aru kui kujutlusvõimega ja ainuke asi, mis neile ei meeldi, on argipäevarutiin, siis võib loota, et küllap nad need kivid endale ka saavad. Kaksikute meelelaad ja elujärg on üpris muutlik – kord käsi kullas, kord näpp mullas. Merevaik, mis meie kandis ehk kõige kättesaadavam, aitavat loominguilisel tööl keskenduda ja turgutavat kujutlusvõimet.

Selle tähtkuju **LILLED** on nartsissid, jasmiiinid, maarjalilled ja moonid. **Kuulsate Kaksikute sekka kuuluvad poeet Puškin, kunstnik Gaguin ja hulk heliloojaid: Grieg, Offenbach, Wagner ja Schumann.**

TOPAAS

AHHAAT

OPAAL

SMARAGD

PÄRLID

VÄHKIDELE (22. juuni - 22. juuli)

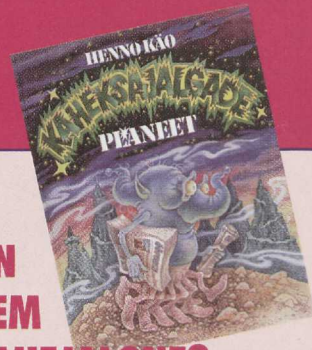

Sodiaagimärgilistest kõige tundlikumatele ja romantilisematele, sobivad kõige enam pärlid, rubiinid ja kuukivid. Vähkidel on lisaks tundlikusele ja taibule ka hea mälu, kuid sageli vaevavad nad end viljatute unistustega ning püüavad tegeliku elu eest peitu pugeda. Kuukivil öeldakse olevat omadus iseloomu

tasakaalustada. Ja kuna Vähke peetakse ustavaks nii armastuses kui sõpruses, siis küllap nad mõnelt trult sõbralt oma smaragdid ja kuukivid kingina ka kätte saavad!

Vähi tähtkujus sündinutele sobivad kõik **VALGED LILLED**, eriti aga jasmiiin ja vesiroos. NB! Inimvähid peavad vesirooside puhul meeles pidama, et need on looduskaitse all, jõe-
vähkidega on asi lihtsam.

Selles tähtkujus on sündinud kunstnikud Rembrandt ja Rubens, kirjanik Kafka ja poeet Petrarca.

KES ON KANGEM KUI KAHEJALGNE? – EKS KAHEKSJALGNE!

Kaheksajalgne olla oleks kahtlemata kangesti lahe. Kuid samas mõtle sellele, kui mitu botast peab kaheksajalgne endale ostma, ja kui palju aega läheb tal sokkide-susside vahetamisele!

Henno Käo on kunstnikukäega kirjanik (võib vist öelda ka vastupidi: kirjanikusulega kunstnik), kes armastab uurida igasuguste imelike olevuste ihu- ja hingeelu.

Lisaks üheksa-aastasele kaheksajalale tegutsevad tema uues raamatus "Kaheksajalgade planeet" muudki huvitavad tegelased, kellest mõne kohta ütleb teose kangelane Belmondo: Seejateine!

Kaheksajalgade planeedil elatakse isevärki elu ja tehakse kummalisi tegusid. Näiteks lubab sealne kuningas, kui nälg teda näpistab: "Pool kuningriiki singivõileiva eest!" Kuidas sihukeses riigis käib ühe üheksa-aastase kaheksajala käsi, seda saad teada, kui tood raamatu poest või raamatu-kogust koju. Kirevate kaante vahel on lahedat lugemist suurematele ja mõnusat pildivaatamist mudilastele.

LEGOSUVI KÄES, HURRAA!

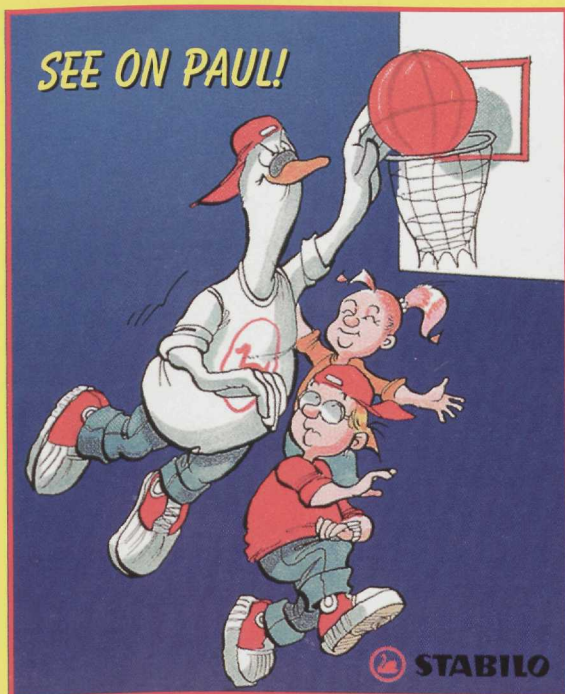
Oh seda õnne, kui koolimaja uks läheb selja taga rõõmsa mürtsatusega kinni! Eriti mõnus on koolilapse tunne siis, kui sahtlisse jääval klassitunnistusel muhelevad neljad ja viied.

Mängimise ja puhkamise eest tunnistust ei anta. Sellest, et suvepuhkus läheb asja eest, annavad tunnistust päevitunud põsed ja rõõmus enesetunne. Ilusa ilmaga oled kindlasti õues – küllap legodega mängimiseks on aega siis, kui vihma sajab. Aga mis oleks, kui ka järve- või mereranda rajatakse LEGO-PARGID? Kahtlemata tuleks seejuures silmas pidada, et pisikesed klotsid on kerged liiva sisse kaduma.

NIISIIS: missugune peaks Sinu meelest olema MEREÄARNE LEGOMÄNGUPAIK? Joonista ja kirjuta meile sellest enne 5. juulit! Parimatele auhindad REKATOLT!

LEGO esindaja Eestis: AS Rekato

KORVIGA VÕI KORVIS?

Usud või ei, aga ega kõik korvpallurid ka vabal ajal kinos sinu ette istuma mahu! Nii mõnedki neist istuvad rahumeeli oma kodus ja joonistavad koomikseid või maalivad luiki.

"Missuguseid luiki?" küsid sina. Eks ikka peamiselt kunstiluke nimega Paul. Sest mine tea, kellele naeratab õnn Hea Lapse ja StabiLO koomiksivõistlusel, mis kestab ikka veel ja mille peaauphind on reis Euro-Disneylandi! Sõidu korraldab reisifirma DAAM REISID.

Seekord võiksid valida oma koomiksi teemaks **KORVPALLI** – muidugi seoses vaprast kossu-mehe Pauliga! Pintsliid-pleiatsid tööle, sõbrad ja sugulased! **IGAÜKS ON OMA ÕNNE MÜÜRSEPP!**

Jajaa Koopiakeskusest Tallinnas, Estonia pst. 5,

on nüüd saadaval kõik STABILO kirjutus- ja joonistusvahendid!

Tore ja tark kingitus kooliaasta lõpuks nii suurtele kui väikestele kunstnikele on STABILO Aquatico, CarbOthello ja Softcolor värvipliiatsite komplektid!

Suveks saad T-särgile ainulaadse pildi **Jajaa** Koopiakeskusest Tallinnas, Estonia pst. 5!

Fantastiline külaline

Meile tuli külla kummaline tegelane: oleks nagu nukk, aga karvane, oleks nagu mömmi, aga justkui nukunäoline. Oma nimeks ütles see imelik tegelane olevat Furby.

Kes on Furby?

Furby kuulub selliste mänguasjade hulka, mida nähes lapsed hüüavad: "Oi, kui vahva!" ja täiskasvanud vangutavad päid: "Küll mõeldakse ikka tänapäeval lelusid välja!"

Tõepoolest, kes oleks enne kuulnud, et mänguasjad kõnelevad? Aga Furby valdab lisaks oma emakeelele – furbi keelele – ka inglise keelt. Tema leksikonis on 800 väljendit!

Kes oleks näinud, et mänguasjade silmad, kõrvad ja suu liiguvad? Kuid Furby suleb silmad, kui on pime, liigutab kõrvu, et sind paremini kuulata, ja nõuab süüa, kui ta kõht on tühi.

Furby oskab laulda, naerda, aevastada ja isegi norsata – ei tea, kellelt ta küll selle kombe juurde on saanud!

Kõige kummalisem on aga see, et kui kaks Furbyd kohtuvad, siis panevad nad teineteist tähele ja isegi reageerivad teineteise jutule. Ju neil on siis naljakad jutud rääkida!

Võib arvata, et Furby nimi on tuletatud ingliskeelsest sõnast "karusnahk" – fur.

**Ei tea, KUIDAS KÕLAKS
TA NIMI EESTI KEELES?
Ja missuguseid
NALJALUGUSID need
mänguasjad teineteisele
võiksid pajatada?**

**Kui paned naljalood kirja ja
oma ettepaneku Furby nime
siis saada need meie
toimetusse enne 5. juulit
PARIMATELE auhindadeks
FURBY ise!**

